NOVINY PRO PODĚBRADY

5. listopadu 2020 | ročník 1, číslo 3 Cena **10 Kč** redakce@novinypropodebrady.cz | www.novinypropodebrady.cz

Martina prostě umí
Šije pro muzikály, balet i Tvář

Martina Bádalová o sobě říká, že je hadrářka. Jakmile vidí hezkou látku, musí ji koupit, protože z ní v budoucnu určitě něco ušije. Člověk se diví, jak může ve své malé krejčovské dílně v domku na Žižkově najednou tvořit šedesát dlouhých pánských vatovaných kabátů pro operu Boris Godunov nebo třicet gorilích kožichů do muzikálu Tarzan. „Gorily byly všude, na chodbě, v obýváku," říká k tomu s úsměvem poděbradská rodačka, která to, že bude krejčovou, věděla odmalička.

Text: Monika Langrová
Foto: Petr Vreštiak, archiv M. Bádalové

Když jsme k Martině Bádalové s fotografem Petrem Vreštiakem přišli, zrovna pracovala na červených overalech pro herečku Jitku Čvančarovou a taneční doprovod do televizní show Tvoje tvář má známý hlas, s kterou spolupracuje už čtvrtým rokem. Současně finišovala s pánskými kostýmy pro balet Popelka. V její dílně vládlo „pracovní útulno". Ona sama je usměvavá a z jejích slov je zřejmé, že svou prací žije.

Opravdu byla vaše volba povolání tak jasná?
Ano, byla. Už jako malá jsem chodila přes zahradu k babičce, která měla šlapací šicí stroj. Nastřihla mi šaty a já si je ušila. Sama jsem si spíchla šaty nebo halenky ze šátků. Nebyly tak povedené, jako bych je zvládla dnes, ale věděla jsem, že tohle chci jednou dělat. O ničem jiném než jít na dámskou krejčovou do Lysé jsem po základce neuvažovala.

Jak k tomu došlo, že jste začala šít pro divadla?
Po škole jsem nastoupila do Polabanu, ale brzy dala výpověď. Nechtěla jsem pracovat v sériové výrobě. Našla jsem si krejčovou paní Jelínkovou, která měla dílnu doma. Ona stříhala, já a její dcera jsme šily. Postupně jsem se osamostatňovala a šila také doma na zakázku. O pár let později jsem poznala Blanku Vyskočilovou ze Studia 313, kde se tvořily filmové a divadelní kostýmy. Když asi po patnácti letech studio skončilo, rozhodly jsme se s kolegyní Jarkou, že budeme spolu v šití kostýmů pokračovat. V té době jsme měly vazbu třeba na Národní divadlo. Jakmile tamní švadleny nestíhaly, obracely se na nás. Pořád jsme měly co dělat. Potom jsme se potkaly s kostýmním divadelním výtvarníkem Romanem Šolcem. On je také z Poděbrad, jeho rodiče tu žijí. Spolupracujeme spolu už víc než patnáct let.

Mimo jiné na oblíbené televizní show Tvoje tvář má známý hlas…
Ano, s Jarkou pro ni šijeme už čtvrtým rokem především pánské kostýmy. Postup je takový, že mi Roman řekne, jak mají vypadat, a pošle mi k tomu nejen veškerý materiál a potřebné rozměry, ale i videa písniček, případně si je dohledám. Cílem je, aby se kostýmy co nejvíc podobaly originálu. Jsem ráda, že Jarka je z Prahy a může zařídit třeba večerní kostýmní zkoušky, protože někdy je to boj s časem. Kdo pořad sleduje, ví, že si muži a ženy mění role, takže není nic neobvyklého šít pánský oblek pro ženu. Dá se říct, že práce pro televizi je vždycky trochu dobrodružství. Nedávno bylo potřeba pro herce a zpěváka Davida Gránského zhotovit oblek ze zářivé červené látky. Museli jsme sáhnout po saténu. No řekněte, šít pánský oblek ze saténu? Docela hrůza. (úsměv)

Když místní ochotníci potřebují „vymazlený" kostým, obrátí se na vás. Kdo byl na letních procházkách s Bílou paní, mohl z vaší dílny vidět například kouzelného soba nebo holuba. Vytvořila jste nádherný oděv krále Jiřího pro letošní oslavy 600 let od jeho narození. Vzhledem k situaci, která akcím nepřeje, však prozatím zůstává viset na ramínku, že?
Nechala jsem Jiříkovi udělat i krásnou korunu v Národním divadle… Ale vzhledem k epidemii koronaviru se oslavy nekonaly. Možná to bude podobně v příštích týdnech i s divadlem. S kolegyní Jarkou jsme přes léto zhotovily pánské obleky pro muzikál Rebelové, který by v Hudebním divadle Karlín měl mít premiéru začátkem prosince. Když se jedná o historické oděvy, hledám, studuji, co se v té době nosilo, a dělám si návrhy sama, mohu se u toho vyřádit. U muzikálů je to všechno na návrháři – dá mi obrázky, jak má kostým vypadat. Výhodou je skutečnost, že Roman Šolc je bývalý tanečník a řekne, co který oděv potřebuje, aby byl pohodlný a nebránil pohybu. Divadelní šití má oproti tomu běžnému spoustu vychytávek. Také zde platí, že při alternacích musí být oblečení variabilní pro více herců nebo tanečníků.

Kostým do Tváře z Martininy dílny pro Jitku Čvančarovou, která byla dle fota k nerozeznání od Roberta Kodyma.

Pokračování na str. 6

BONUS TŘETÍHO ČÍSLA

Sebrané pověsti poděbradské od dr. Hrabětové

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři,
příznivci Novin pro Poděbrady,

původně jsme pro vás chtěli do prosincového, předvánočního čísla dát originální „dárkovou přílohu" – Sebrané pověsti poděbradské, které v takto ucelené podobě ještě nikdy nevyšly a které sesbírala a slovem doplnila naše skvělá spolupracovnice, historička a etnografka Jana Hrabětová. Ale protože je doba taková, jaká je, nabízí se zabořit se do křesla, dát si horký čaj a něco hezkého si přečíst, najdete tuto přílohu již v dnešním vydání. Grafik Tomáš uspořádal jednotlivé stránky pověstí tak, abyste si z nich mohli složit „knížečku" příjemného formátu A5. Jak na to? List si, jak je naznačeno, odstřihněte od toho vedlejšího, přestřihnete ho v půli, spodní list dejte pod horní (s titulní stranou), v polovině přeložte a „knížečka" je na světě… Věříme, že si rádi počtete sami, s dětmi nebo vnuky. Ostatně ti vám pověsti mohou opatřit obrázky třeba na „přebalu" z tvrdého papíru (radím jako bývalá redaktorka Praktické ženy). Samozřejmě opět zachycujeme dění ve městě i témata, o nichž lidé diskutují na sociálních sítích. Uvidíme, kdy budeme moct opět přinést program kulturních, společenských a sportovních akcí… Do té doby vám přejeme, ať se vám viry na sto honů vyhýbají!

Monika Langrová
Lukáš Hladký
Tomáš Čivrný
redakce Novin pro Poděbrady

Psí útulek 2021: „Chatová osada pro psy"

V příštím roce čekají městský psí útulek velké změny. Od ledna bude zajišťovat jeho provoz spolek s názvem Poděbradský psí útulek Haryk, během roku by pak mělo dojít k výstavbě kotců a poté zázemí pro obsluhu a návštěvníky areálu.

Text: Monika Langrová
Vizualizace: Facebook Město Poděbrady

Na úvod si připomeňme, co se letos kolem útulku dělo. Dne 27. května 2020 rada města rozhodla o podání výpovědi dosavadní provozovatelce útulku Evě Benešové, která se o opuštěné psy starala dvaadvacet let. To rozproudilo emotivní diskuse na sociálních sítích, kde se jedni paní Benešové zastávali s tím, že útulek vedla dobře, druzí oponovali, že tomu tak nebylo. O téměř dva měsíce později (23. července 2020) se k situaci kolem psího útulku vyjádřil starosta města Jaroslav Červinka ve videu na facebookových stránkách města. Mimo jiné řekl: „Myslím, že se svojí praxí (zootechnika, pozn. red.) mohu říci, že poznám, když je zvíře nervózní, ono se totiž na rozdíl od člověka neumí přetvařovat. Při mé nedávné osobní kontrole byli pejskové v uzavřených kotcích nervózní téměř všichni. Chceme změnit jejich podmínky a uděláme i co nejvíce pro to, aby také ošetřovatelé měli odpovídající zázemí, příjemné prostředí a dobré pracovní podmínky." Eva Benešová tedy koncem roku končí, od ledna 2021 bude psí útulek provozovat spolek Poděbradský psí útulek Haryk. Jeho hlavní činností bude zejména péče o opuštěné, odložené, toulavé a hendikepované psy, zajištění jejich adopce a následná kontrola péče o osvojené psy. Jedním ze zakládajících členů neziskové organizace je město Poděbrady, které počítá se zachováním příspěvku na činnost spolku ve výši 800 tisíc korun ročně. Ve středu 21. října 2020 rada města projednala stanovy spolku, které budou předloženy na jednání zastupitelstva. „Spolek je zájmovým klubem sdružujícím příznivce psů. Má plnou právní subjektivitu, bude zapsán ve spolkovém rejstříku. Předmětem činnosti je odborná, společenská a jiná klubová činnost zaměřená na provoz Městského psího útulku v Poděbradech za účelem ochrany psů. Mezi zakládajícími členy budou i dva zvěrolékaři, takže bude zajištěna maximální odbornost k této činnosti. Výběr chovatelů a spolupráce s jinými osobami bude plně v kompetenci spolku. Ten přebírá veškerá práva a povinnosti včetně zajištění provozu v útulku od 1. ledna 2021. Provozní doba pro veřejnost by měla zůstat pro začátek stejná jako dosud," uvedla Novinám pro Poděbrady tisková mluvčí města Radka Kakrdová. Jak by měl útulek v budoucnu vypadat, ukazuje snímek. Architektonickou studii zpracovává Ing. arch. Vojtěch Jelínek, za město je odborným konzultantem architekt a urbanista Ing. arch. Milan Košař. Sám autor projektu koncept nového psího útulku nazývá „chatová osada pro psy" a popisuje, jak k celému projektu přistoupil: „Obvykle městský psí útulek připomíná svým vzhledem spíše technické zařízení, otáčí se dlouhými plechovými střechami k vnějšímu prostoru. Prostředí, v němž má vzniknout nový psí útulek v Poděbradech, si podobný přístup určitě nezaslouží. Louka obklopená stromy se nachází blízko města a blízko přírodě. V návrhu pracujeme s konceptem ‚chatová osada pro psy' a archetypem psí boudy." Vše je nyní ve stádiu projektování a připomínkového řízení s odborníky z oboru. Počítá se nejprve s vybudováním kotců a následně zázemí pro obsluhu a návštěvníky areálu. Jak sdělila tisková mluvčí města, vzhledem k celkovému rozsahu prací se předpokládá investice v řádu jednotek miliónů korun, ale konkrétní částku neuvedla.

Pokračování na str. 3

PŘIDEJ SE K NÁM DO TÝMU

ROSTEME A HLEDÁME

SKLADNÍKY / SKLADNICE

Mzda 27 000 Kč

Směny 12 hodin (krátký/dlouhý týden)

Zaměstnanecké slevy

Stravenky

Plaček PET PRODUCTS

Telefon: 325 611 650
E-mail: dvorak@placek.cz
Adresa: Revoluční 1381, Poděbrady

Značková prodejna Ryor Poděbrady

Přijďte si k nám vybrat dárky.
Široký sortiment velkých i malých dárečků:
Dárkové kazety, poukazy,
vánoční dekorace, luxusní parfémy.

Rádi s výběrem pomůžeme a nákup dárkově zabalíme.

Dárková kazeta Superaktivní péče Every Day
497 Kč

Dárková kazeta Vysoká Hydratace
354 Kč

Kdy máme otevřeno?
pondělí–pátek 8:30–17:30
sobota 9:00–13:00

Kde nás najdete?
Značková prodejna
Ryor Poděbrady
Komenského 40
(kousek od kolonády)

Sledujte nás na Ryor Poděbrady

Sleva 15 %
na produkty Ryor

Možné uplatnit v prodejně Ryor Poděbrady.

Platí od 5. 11. do 5. 12. 2020

Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

PŘIDEJ SE K NÁM DO TÝMU NOVÉHO HOTELU

číšník/servírka
kuchař/kuchařka
pomocná síla v kuchyni

Tel. 774 972 797
gastro@lazne-podebrady.cz
www.lazne-podebrady.cz/nabidka-prace

Pokračování ze str. 1

Výstavba nového psího útulku zasáhne do činnosti Základní kynologické organizace Poděbrady (ZKO). Ta v současnosti využívá louku, na níž by podle projektu měly přijít kotce a cesty mezi objekty. ZKO by tak v daném místě zbyla jen plocha (kde jsou v současnosti překážky pro sportovní kynologii), kterou si pronajímá od soukromé osoby a která je pro výcvik psů, zvláště v rámci sportovní kynologie, nedostačující. „Na téma způsobu řešení této pro nás velmi těžké situace proběhlo několik schůzek s vedením města. V současnosti čekáme na písemné vyjádření," řekla předsedkyně ZKO Poděbrady Patricie Vyhlídalová. Sportovní kynologie je v současných prostorách provozována od 50. let minulého století, nejprve neorganizovaně, následně pod hlavičkou Svazarmu a nyní pod Českým kynologickým svazem. Městský útulek byl vybudován na základech kynologického spolku a bez jeho přičinění by nikdy nevznikl. Představitelé města na tuto situaci reagují slovy: „Jsme si vědomi, že výstavba nového psího útulku zasáhne i do činnosti ZKO Poděbrady v tomto prostoru. Vedeme diskuze s vedením klubu i jeho členy o možnostech přestěhování výcvikové louky do jiné lokality, která by pokud možno vyhovovala svojí plochou pro další činnost ZKO. Následně by mělo dojít k revitalizaci prostoru po stávajícím útulku a věříme, že se podaří ho upravit tak, aby vyhovoval i klubové činnosti ZKO." Pro úplnost zbývá dodat, že po dokončení zázemí psího útulku, je v objektu plánováno vybudování ZOO koutku. Ten by se podle sdělení tiskové mluvčí města měl spolu s útulkem stát místem pro potkávání se lidí, kteří chtějí pomáhat opuštěným psům, anebo se jen tak přijít podívat a strávit čas v pěkném prostředí. O pár slov k celé situaci jsem požádala také paní Evu Benešovou, která byla s útulkem spjata dvaadvacet let. Napsala mi, že se vyjadřovat nebude, protože má pocit, že se vše obrací proti ní a že nečekala tolik nenávisti vůči své osobě. Na druhou stranu jsou tady lidé, kteří jí prostřednictvím sociálních sítí vyslovili podporu a poděkovali za její práci v útulku včetně například pomoci při zatoulání jejich psa.

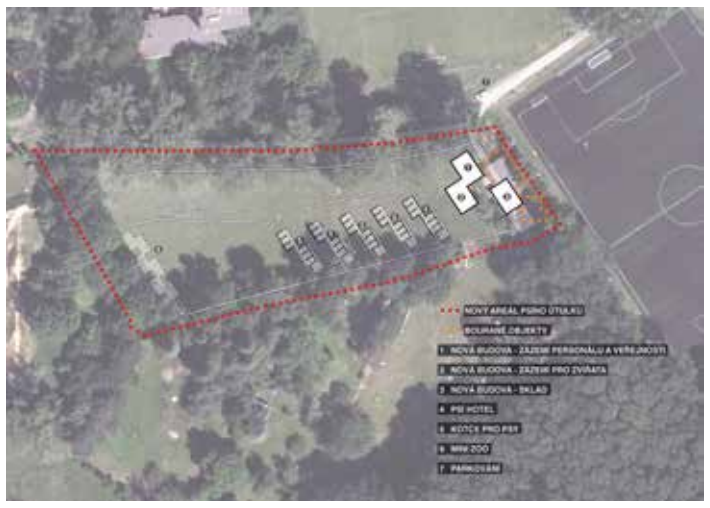

Budoucí vzhled městského psího útulku popisuje autor architektonické studie Ing. arch. Vojtěch Jelínek: „Prostory zázemí psího útulku jsou rozděleny do tří skupin. První budova u vstupu obsahuje kancelář (denní místnost), pokoj pro ošetřovatele a hygienické zázemí pro personál útulku a veřejnost. Druhá budova poskytuje prostory pro péči o zvířata, nachází se v ní veterinární ošetřovna, izolace pro případy výskytu infekce mezi psy, karantény pro nově přijaté psy a prostor, který je možné využít jako sklad drobného materiálu. Obě tyto budovy jsou spojeny vnitřní chodbou. O třetím objektu na východní straně se uvažuje jako o skladu a stání pro techniku údržby útulku. Objekty pro dlouhodobý a krátkodobý pobyt psů, tzv. kotce, jsou navrženy po skupinách třech kotců o velikosti 2 x 2 m, pro větší psy je možné v tomto systému připravit kotec o velikosti 4 x 2 m. Tyto skupiny vždy pohledově tvoří jednu ‚psí boudu', která má společný výběh pro umístěná zvířata. Ten lze využít nejen při údržbě kotce. ‚Psí boudy' mají přesah střech na obou stranách, přední pro prohlídku zvířat veřejností a zadní pro údržbu kotce. První dvě ‚boudy' jsou uvažovány jako psí hotel s možností vytápění. Ostatní kotce budou mít podlahu proti promrzání. Mezi objekty pro umístění psů jsou navrženy cesty ze zatravněných dlaždic."

Nad městem letěla tramvaj

Text: Monika Langrová
Foto: archiv P. Kašpara, M. Langrová

… a pak dosedla na koleje v zahradě domu v ulici Dr. Beneše. Zatímco mnozí mají u domu bazén nebo třeba pergolu, pan Pavel Kašpar tam již několik dnů má plně funkční tramvaj typu T3SUCS, která ještě na jaře brázdila ostravské ulice. Fotografie ukazují transport, přelet a zabydlení tramvaje v jejím novém domově. „Jako malý kluk jsem měl rád mašinky. Každou volnou chvíli jsem si s nimi hrál a jezdil doma po koberci. O Vánocích jsem si vždy položil koleje až do kuchyně a jezdil si pro cukroví, které mi maminka s babičkou pokládaly do nákladních vagónků. Ani v dospělosti jsem se této vášně nezbavil. Doma mám dvě kolejiště a ročně najezdím 25 tisíc kilometrů skutečnou železnicí při cestách do práce. Mým snem však zůstávalo mít svou vlastní opravdovou mašinku a letos se mi ho podařilo konečně splnit. Protože lokomotiva je opravdu hodně těžká a velká, dal jsem nakonec přednost tramvaji, což je vlastně taky mašinka, která ale jezdí hlavně ve městě. Tato konkrétní najezdila v Ostravě od roku 1985 téměř dva miliony kilometrů," prozradil Pavel Kašpar.

Naše PODĚBRADY
v koalici na radnici
radní Bažant – Káninský
OBNOVUJÍ ROZVOZ
nákupů potravin a léků
pro seniory a ohrožené skupiny občanů
Objednávejte na telefonním čísle
325 615 494 • 325 613 594 • 325 610 967
v pracovní dny Po – Pá od 8:30 do 11:00
Dnes objednáte, zítra dovezeme.
Objednávky z pátku, vozíme v pondělí.

Oznámení

Emilie Třísková mandát neobhájila

Poděbradská dosluhující senátorka tentokrát do voleb nezamířila jako kandidátka ČSSD a štěstí zkusila jako nezávislá. V dalším volebním období ale kolínský obvod ani Poděbrady zastupovat nebude. Ve městě ji sice v 1. kole volilo skoro 30 % přítomných voličů, celkově ale skončila až čtvrtá a do 2. kola nepostoupila. O týden později se senátorem stal Pavel Kárník (STAN). K volebním urnám ve městě dorazilo v 1. kole 44,47 % oprávněných voličů, ve 2. kole číslo kleslo na 19,46 %.

Zruší dva železniční přejezdy

Poděbradští radní odsouhlasili návrh na zrušení dvou železničních přejezdů. Naprostou většinu obyvatel ale tato změna nijak nezasáhne, oba se nachází za Velkým Zbožím a nejsou nijak frekventované. První je nedaleko Poděbradky, druhý ještě o několik set metrů dál. Správa železnic může požádat o zrušení přejezdu, pokud k nemovitostem vede objízdná trasa kratší než 5 km přes přejezd se srovnatelným nebo lepším stupněm zabezpečení.

Hotel Paříž na prodej

Město zveřejnilo záměr prodat bývalý hotel Paříž v Jeseniově ulici. Minimální kupní cena byla znaleckým posudkem stanovena na 7,2 milionu korun. Kromě hotelu v budově sídlila okresní projektová inženýrská organizace nebo alternativní umělecké centrum, v posledním desetiletí ale budova jen chátrá. Původně se v místě uvažovalo o výstavbě sociálních bytů pro seniory či speciálního zařízení pro pacienty s Alzheimerovou nemocí. V roce 2014 se plány změnily a byl vypracován projekt na stavbu 16 startovacích bytů pro mladé rodiny či seniory. Náklady byly odhadovány na 12 až 15 milionů korun, většinu měla pokrýt dotace.

Mlékárny chtějí expandovat

Polabské mlékárny zažádaly město o odkup pozemků mezi jejich areálem a technickými službami. Celkem se jedná o 796 m², minimální cena byla stanovena na 2 985 796 Kč včetně DPH. Mlékárny chtějí postavit přístavbu expedičního skladu, rozšířit další sklady, zajistit novou vzorkovou prodejnu pro zákazníky nebo umožnit parkování uvnitř areálu pro 28 zaměstnanců.

Kaufland otevře za dva roky?

Městský úřad po řadě úprav a doplnění schválil stavební záměr výstavby obchodního centra v ulici U Garáží na pozemcích ČSAP. Stavba Kauflandu má být dokončena do 2 let, starosta města odhaduje termín otevření na rok 2022. OC bude mít prodejní plochu 2 950 m², 190 m² vyhradí pro koncesionáře. Parkoviště pojme celkem 216 vozidel, vjezd pro zákazníky je navržen z kruhového objezdu, zásobování bude probíhat max. 2 kamiony denně z Boučkovy ulice. Vzniknou nové chodníky, podzemní nádrž, trafostanice, reklamní zařízení nebo protihlukové stěny a oplocení. Z důvodu zvýšení dopravní zátěže a zásobování čekají stavební zásahy ulici U Garáží.

Co nahradí Lupiče?

Oblíbené občerstvení nedaleko lávky u zdymadla již neexistuje. Zařízení šlo v polovině října k zemi. Ale majitelé hodlají dle projektu architektonické firmy ARCHCON atelier, s.r.o., na místo život vrátit. Aktuálně se uvažuje o vybudování jednopodlažní restaurace „U Lupiče", která se bude pyšnit výhledem na zámek, ať již z prosklených vnitřních prostor či prostorné terasy.

Nové občerstvení a WC v Divadelní

Zanedbaný parčík v Divadelní ulici, kterému v současnosti dominují „Tři stánky", se brzy dočká renovace. Oproti původnímu plánu, kdy možnost občerstvení měla nadobro zmizet, se nyní počítá s jejím zachováním. Na místě bude jedna budova se stravovací službou, za tou jsou navíc navrženy veřejné toalety. Revitalizace má být dokončena v první polovině příštího roku, v rozpočtu jsou na akci zatím vyhrazeny 2 miliony korun

Odpad míří pod zem

Výstavbu polopodzemních kontejnerů v ulicích Čechova a Palachova a nadzemního přístřešku u DDM Symfonie, o čemž jsme informovali v říjnovém vydání novin, zajistí firma AVE Kolín. Její nabídka v hodnotě 2 326 653 korun byla nejvýhodnější, většinu nákladů pokryje dotace od Ministerstva životního prostředí.

Nastávající zasedání zastupitelstva je plánováno na středu 11. 11. ve 14 hodin.

Inzerce

WTE POWER BOLT
prace.powerbolt.eu
+420 775 27 27 81 nebo +420 321 62 20 62
Přijmeme
OBSLUHU CNC STROJŮ
Pořadujeme
✔ Zručnost a samostatnost
✔ Zodpovědnost za svěřené úkoly
✔ Praxe s obsluhou CNC stroje
Nabízíme
✔ Trvalý pracovní poměr s nástupem ihned
✔ Mzdové ohodnocení dle odbornosti a praxe
✔ Měsíční odměny, stravenky a další výhody
Místo pracoviště
WTE PowerBolt s.r.o.
Sportovní 1400, Český Brod

KRÁTCE Z MĚSTA

Ohlédnutí za krajskými volbami

Letošní krajské volby v Poděbradech ovládli Starostové a nezávislí, kterým dal hlas téměř každý čtvrtý Poděbraďák. Druzí skončili Občanští demokraté, třetí hnutí ANO. Nad pětiprocentní hranici se dostali ještě Piráti a Spojenci pro Středočeský kraj. Voliči v Poděbradech volili velmi podobně jako lidé ve zbytku kraje, tradičně ale k volebním urnám došlo nadprůměrně občanů. Celkem zde odvolilo 45,62 % oprávněných voličů, o 5 % více než v celém kraji a téměř o 8 % více než v republice.

ANKETA

Volební období je v poločase, a proto Noviny pro Poděbrady položily tři otázky 6 poděbradským zastupitelům. Spravedlivě jsme oslovili 3 „koaliční“ a 3 „opoziční“ zastupitele. Prvně jmenovaní (starosta Červinka, místostarosta Schulz a radní Káninský) se ankety odmítli účastnit. Uveřejňujeme tedy odpovědi druhých jmenovaných zastupitelů, kteří nám „košem nedali“. A ještě vysvětlení. Jsme periodikum odrážející dění ve městě, a myslíme si, že jeho zastupitelé (potažmo radní), nehledě na to, jakou politickou stranu či volební uskupení zastupují, k tomuto dění neodmyslitelně patří. Vždyť právě oni rozhodují o investičních záměrech, dotacích, bytové politice, případné pomoci lidem, kteří to potřebují. Tedy o věcech, jež se týkají poděbradských občanů.

Redakce Novin pro Poděbrady

OTÁZKY

1) Jak hodnotíte první polovinu volebního období?
2) Jaké cíle máte jako zastupitel stanovené pro zbytek svého mandátu?
3) Co vám osobně v souvislosti s městem Poděbrady v poslední době udělalo největší radost a co naopak hodnotíte negativně?

Foto: Archiv

Bc. Jiří Pacovský, MPA

1 Z toho, jakou práci odvádí opozice, mám dobrý pocit. Ale myslím si, že počínání zastupitelstva by měli hodnotit především občané.

2 Mé cíle jsou stejné, jako byly v první polovině mého mandátu: jednat v zájmu občanů našeho města a spolu s dalšími členy opozice tyto zájmy prosazovat. Velmi rád bych se také dočkal zvýšení úrovně politické kultury a toho, že budou v zastupitelstvu dodržovány demokratické principy a koalice přestane blokovat opozici zásadní demokratický nástroj, a to je kontrolní výbor. Jednání zastupitelstva by dle mého názoru mělo být věcné a důstojné, bohužel tomu tak není a jednání se v mnoha případech rozvine do nekonstruktivní výměny nepodstatných, od tématu odbíhajících příspěvků do diskuze, přehlídku ega a arogance. Tady obecně záleží na starostovi města (tak jak to této funkci ukládá zákon o obcích), aby diskuzi udržel v mantinelech daného tématu.

3 Jakožto sportovně založený člověk jsem velmi rád za otevření nové Městské sportovní haly. Sport je velmi důležitou součástí života mnoha poděbradských občanů a je tedy na místě, aby město zajišťovalo široké spektrum sportovišť, která budou v hojné míře využívána tak, jako tomu vždy bylo v případě sportovní haly. Jsem tedy zastáncem takovýchto smysluplných sportovních projektů a vždy mne to potěší. Co naopak hodnotím negativně je zrušení Poděbradských novin a narušení tradiční formy v poskytování informací místním obyvatelům. Ano je faktem, že úroveň těchto informací neustále klesala, a s tím i zájem o toto periodikum, zrušení ovšem z mého pohledu nebylo vhodné řešení.

PhDr. Ladislav Langr
(v minulých dvou volebních obdobích starosta města)

1 První polovinu volebního období poznamenala pandemie koronaviru. Vedení města, stejně jako celá země, bylo postaveno do nezáviděníhodné situace, která pochopitelně ubírá síly, energie a přepisuje plány. Na druhé straně nejde o válečný stav a svádět všechno jen na covid-19 by bylo alibistické. Proto také oceňuji shodu všech zastupitelů při pomoci poděbradským podnikatelům postižených pandemií. Těší mě, že město dokončilo námi započaté projekty jako obnovu fotbalového areálu na Jiskře a nový sběrný dvůr. Sem patří i námi naplánovaná rekonstrukce haly BIOS. Navzdory smršti nejrůznějších polopravd dnes jde o výkladní skříň města a přetahovat se o zásluhy je zbytečné.

2 V zastupitelstvu se snažíme konstruktivně podporovat většinu koaličních návrhů, včetně rozpočtů a výsledků hospodaření, což v uplynulých letech často bývalo předmětem zbytečných sporů a diskusí. Trápí mě však, že si koalice obsadila kontrolní výbor a nepřipustila do něj jediného zástupce opozice. Na prosincovém jednání zastupitelstva se opět budu zasazovat o získání kontrolního výboru a uvedení stavu do normálních demokratických poměrů.

3 Největší radost mi udělalo, že navzdory předvolební rétorice, co všechno jsme prý dělali špatně, námi započaté projekty posouvají město dál. Naproti tomu mě trápí, že město sice otevřelo dvě nové třídy mateřské školy v Pentagonu za dvě zrušené třídy v MŠ Na Valech, ale současně se tak snížila celková kapacita pro předškoláky v Poděbradech o deset míst. Nelíbí se mi unáhlené zrušení Poděbradských novin, špatná komunikace radnice nejen s veřejností, ale i se zaměstnanci úřadu. Ale co mě opravdu velmi trápí, je vzrůstající nepořádek, zanedbanost údržby, špína, navzdory slibům nebývalá benevolence k cyklistům v parku a zejména zarostlé chodníky!

Ing. Radek Smejkal

1 Uspokojivě z hlediska práce opozice. Na zastupitelstvu pravidelně před hlasováním upozorňujeme na riziková a sporná rozhodnutí, klademe věcné dotazy. Daří se nám měnit výsledná usnesení alespoň částečně podle našich představ nebo je odložit, aby byla připravena lépe. Snažíme se prosazovat klidné a kulturní jednání zastupitelstva a doufáme, že náš přístup bude v budoucnu standardem pro všechny. Na jednání ZM pravidelně přinášíme i vlastní podněty a návrhy. Negativně vnímáme přetrvávající nevstřícné, občas až hrubé vystupování ze strany stávající koalice vůči opozici.

2 Mým hlavním cílem je racionálně, svědomitě a po řádném nastudování materiálů snad i zasvěceně zastupovat občany, kteří mě zvolili. Kromě toho se snažím o plnění plánu rozvoje sportu v Poděbradech a aktivně pracuji v komisi pro sport.

3 Jsem opravdu rád, že se zdárně dokončila rekonstrukce Městské sportovní haly. Také mě těší, že se nám podařilo iniciovat projekt „Příběhy našich sousedů“, se kterým přišla zastupitelka Klára Jirásková. Negativně hodnotím přehnanou anonymizaci materiálů do zastupitelstva a z toho vyplývající neskutečně dlouhou dobu, než se zveřejní videozáznam z jednání.

INFORMAČNÍ SERVIS

Je víkend nebo svátek a rozbolel vás zub?

Víme, kam na pohotovost
Zubní pohotovost pro Poděbrady, ordinační doba 8–11 hod.

7.–8. 11. MUDr. Navrátil René | Tyršova 1581/39, Nymburk, tel. 325 532 494
14.–15. 11. MUDr. Čeladník Roman | nám. Republiky 57, Městec Králové, tel. 325 643 230
17. 11. MUDr. Raba Pavel | Proftova 370, Poděbrady, tel. 325 613 310
21.–22. 11. MUDr. Veselá Helena | Dr. Karbusického 183, Libice n/C, tel. 325 637 133
28.–29. 11. Zubní centrum Poděbrady | Palackého 208, Poděbrady, tel. 608 988 985

Linka seniorů | telefon: 800 200 007 | denně 8.00–20.00

Pomáhá seniorům a osobám, které o ně pečují, již šestnáctým rokem. Je anonymní a bezplatná. Očekávat můžete vlídné přijetí, prostor mluvit o všem, o čem potřebujete. Pracovníci linky jsou připraveni vám pomoct v naléhavých krizových situacích, většina z nich má vysokoškolské vzdělání v oblasti sociálně-právní, psychologie a psychoterapie.
Více informací na www.elpida.cz.

REDAKČNÍ KODEX

Vážíme si našich čtenářů. Naší odpovědností proto je, aby informace, které poskytujeme, byly pravdivé. Důsledně oddělujeme zpravodajství a názorové texty. Jasně je rovněž odlišena reklama či jakýkoliv sponzorovaný obsah. Do práce novin nesmí zasahovat nikdo zvenčí. Redakce dává také prostor neanonymním názorovým příspěvkům čtenářů v maximálním rozsahu **1 500 znaků včetně mezer.** Vždy však musí jít pouze o slušně formulované názory bez osobních útoků, jež stojí na doložitelné argumentaci. Ti, kterých se případně týká zveřejňovaná negativní informace, dostanou pokaždé možnost k vyjádření. Přispěvatelé se musí řídit redakčními termíny uveřejněnými v aktuálním vydání nebo na webu novin. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky či inzerci, které jsou v rozporu s redakčním kodexem.

NOVINY PRO PODĚBRADY
termíny vydání pro rok 2020
č. 4 – 3. 12. 2020
termíny vydání pro rok 2021
č. 1 – 7. 1. 2021

Uzávěrka dodání příspěvků a podkladů pro inzerci je vždy k 15. předchozího měsíce.
Ceník inzerce najdete na www.novinypropodebrady.cz.

Druhé číslo Novin pro Poděbrady k přečtení ve formátu PDF na www.novinypropodebrady.cz.

PŘEDPLATNÉ NOVIN PRO PODĚBRADY
O možnosti předplatit si 12 čísel Novin pro Poděbrady se dočtete na www.novinypropodebrady.cz.

Pokud byste chtěli předplatné Novin pro Poděbrady věnovat někomu jako dárek, doručíme vám na váš e-mail **dárkový poukaz.**

O ČEM SE MLUVÍ

A vyhlídkové kolo odjelo...

Text a foto: Monika Langrová

Zájemci se v minulých měsících mohli z vyhlídkového kola, umístěného na travnaté ploše mezi tratí a ulicí Za Nádražím, podívat na město z ptačí perspektivy. Pohled, zvláště podvečerní, stál určitě za to – fotografie Zdeňka Frejvalda v prvním čísle Novin pro Poděbrady je toho důkazem. Ale to, co v místě lunaparku a jeho okolí zůstalo po odvozu atrakcí, je možno nazvat jako „tvrdý dopad na zem“. Jak ukazuje fotografie (ze 17. 10. 2020), na trávníku mezi stromky zůstaly široké hluboké brázdy po kolech aut. Lidé na sociálních sítích bezprostředně po likvidaci zábavního parku diskutovali nejen o zničeném prostoru, ale i nečistotě, která se zanesla na silnici. Padl také názor, že pokud by lunapark jeho provozovatelé odvezli po prázdninách (původně bylo avizováno, že lunapark bude v provozu do půlky září) a ne až o měsíc později, tedy v říjnu po deštivých dnech, následky nemusely být takové. „Travnatou plochu v ulici Za Nádražím po lunaparku dává do původního stavu provozovatel na svoje náklady,“ sdělil Novinám pro Poděbrady Ing. Josef Procházka z Odboru správy a rozvoje města – městská zeleň. Nezbývá než doufat, že na jaře už bude jedna z poděbradských (dříve) zelených ploch v obvyklé kondici. Nejen proto, že se jedná o místo, kde mohou pejskaři ze Žižkova i jiných částí města nechat volně proběhnout své čtyřnohé kamarády.

Kde dále mohou psi volně pobíhat?

Podle vyhlášky města Poděbrady č. 4/2011 mohou psi vedle zmíněné zelené plochy mezi železniční tratí a ulicí Za Nádražím volně pobíhat v parčíku u EKO Gymnázia, na ploše před fotbalovým stadionem Bohemia Poděbrady u radiostanice, v ovocném sadu v Kluku a v Neumannových sadech od vodárny Na Skupici po úpravnu vody.

(mol)

POLICE

Cizinec napadl policistu

Text: por. Bc. Petra Potočná, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje

Dne 29. 9. 2020 byla hlídka poděbradských policistů přivolána k agresivnímu muži ve vlaku. Ten ohrožoval průvodčí a cestující, jevil známky opilosti a neměl přes nos a ústa nasazenou roušku. Policisté muže vyzvali, aby vlak opustil a prokázal svou totožnost. Protože odmítl předložit jakýkoliv osobní doklad, byl předveden na policejní služebnu k ověření totožnosti. Neustále pokřikoval a po vystoupení ze služebního vozidla odmítal spolupracovat. V budově obvodního oddělení Poděbrady pak nerespektoval pokynů policistů a jednoho z nich dokonce fyzicky napadl, nejprve úderem do břicha, do hrudníku a pak kopem do nohy. Za to si vysloužil pouta a byl zadržen pro podezření ze spáchání trestného činu násilí proti úřední osobě a umístěn do policejní cely. Dne 30. 9. 2020 bylo jednačtyřicetiletému cizinci sděleno podezření ze spáchání výše uvedeného trestného činu a ve stejný den byl soudem pravomocně odsouzen.

Inzerce

HODINÁŘSTVÍ A STŘÍBRNICTVÍ
Poděbrady - Žižkov
Karla Hampla 414, Poděbrady 290 01

(naproti hospodě Na Horách)

Po a St 9⁰⁰ - 12⁰⁰ 14⁰⁰ - 17⁰⁰
Út a Čt 9⁰⁰ - 12⁰⁰ 13⁰⁰ - 17⁰⁰
Pá 9⁰⁰ - 12⁰⁰ 13⁰⁰ - 15⁰⁰

Tel: 325 62 60 17

Již 22 let jsme tu pro Vás

- Výměna baterií do hodinek na počkání !!!
- Prodej kuchyňských hodin, hodinek a budíků
- Prodej stříbrných šperků
- Opravujeme i veškeré starožitné hodiny a hodinky

Těšíme se na Vás
facebook: hodinarstvi a stribrnictvi Poděbrady

od středověku až do konce třicetileté války (1648), kdy byl úředně zrušen. V torzu poděbradského městského archivu se však žádná písemná zmínka o jeho použití nenachází, a tak trest košem potápění v Jordánu zůstává jen další z místních pověstí. Poslední tůňka při cestě k havířskému kostelíčku zůstala zachována jen díky tomu, že se v roce 1908 stala součástí lesoparku, určeného k vycházkám lázeňských hostů. Různé zajímavosti k ní zapsal Jan Hellich: „O menší tůni, ležící mezi inundačním mostem a kostelíkem, se vypravuje pověst, o níž jsem již slyšel, když jsem byl ještě školáčkem, že prý se v ní utopil forman i s vozem a se čtyřspřežením koní. Tůně je prý asi dvacet sáhů hluboká, bez dna, jak se prostě tvrdívalo, a proto jsme tuto tůni s jakousi hrůzou vždy obcházeli. Pátral jsem po původu této pověsti, a tu jsem si vzpomněl, že by mohly být vysvětlujícím pramenem Paměti rychtáře Frant. Vaváka. Vše se vysvětluje asi takto: Za starých časů, nežli nynější železný most a kamenný inundační byly postaveny, tvořily přechod přes Labe dva mosty dřevěné nízké, jeden přes živé Labe a druhý, krátký, přes rameno labské, které teklo asi prostředkem obou zahrad Bláhovských. Menší most se skláněl na konci k úrovni půdy vozové cesty, která byla pouze asi loket povýšena nad úroveň okolí. Vozová cesta vedla pruhem mezi tůní a kostelíkem ve směru levé rampy směrem ke vsi Kluku, jak je dodnes cesta zachována.

Při povodních byla přirozeně cesta vodou zalévána, a poněvadž povodeň i více neděl některý rok potrvala, byl provoz po silnici k Poděbradům znemožněn. Při takové povodni jistý forman přece projeti se vodou odvážil, k tůni se příliš přiblížil, takže se vůz na forma-na převrhl, který se utopil. Koně byli částečně zachráněni. Vůz mohl být vytažen až po opadnutí vody. Pověst o tomto neštěstí je tak zakořeněna, že se vypravují dosud podrobnosti nadsazované a upřílišněné. Jakou hrůzu dovede tato pověst lidem naháněti, svědčí nejlépe tato skutečná událost. Jedna dáma z lázeňských hostí přišla letos ke mně ustrašená se stížností a radou, proč prý obec tůni zábradlím neopatří, aby se podobné neštěstí opakovati nemohlo – prý je tůně na 30 metrů hluboká a památky po formanovi s vozem a koňmi prý podnes dno tůně kryje. Uklidnil jsem stěžovatelku, že je tůně sotva jeden a půl metru hluboká a že by se bezpečně tůní přecházeti mohlo.“ A tak je tomu i dnes, navíc s pěknou parkovou úpravou kolem.

Foto: archiv Polabského muzea, M. Langrová

PODĚBRADSKÉ POVĚSTI

Pro Noviny pro Poděbrady sepsala a textem doplnila **PhDr. Jana Hrabětová**

ÚVOD

Podle našeho předního historika a spisovatele Augusta Sedláčka (1843–1926) je pověstí to, „co se povídalo a v řeči lidské nezaniklo, nýbrž šťastnou náhodou se zapsalo, aby potomkům zachováno bylo“. Podle odborníků na český jazyk a etnografů se jedná o žánr folklorní epiky, vyprávějící o různých událostech či osobnostech částečně pravdivě a částečně smyšleně.

Pověsti mají na rozdíl od pohádek vždycky vztah k určitému místu nebo osobě, a to je dělá pravděpodobnějšími a věrohodnějšími. I v našem městě kolovala z pokolení na pokolení taková vyprávění a naštěstí už na začátku 19. století se tu našli nadšení národní buditelé, kteří pro paměť svých současníků i jejich potomků něco z toho zapsali.

Nejpilnějším z nich byl bezesporu poděbradský kantor Matěj Minide (1776–1842), který po sobě zanechal mimo drobnějších spisků i rozsáhlou Kroniku Poděbradskou. Pokoušel se o její vydání tiskem, proto rukopis zaslal zemskému guberniu. To však vydání knihy zamítlo a rukopis nevrátilo. Odtud se Kronika Poděbradská pak dostala do rukopisného oddělení knihovny Národního muzea, kde je uložena pod sign. 3 H 14. O něco stručnější Minidovy rukopisné Příběhy Poděbrad jsou uloženy v archivu Polabského muzea. V obou pracích je vylíčen pravěk a doby před Kristem i počátky Poděbrad podle starších kronik, hlavně však podle Minidovy bujné fantazie. Stručně tu popsal vývoj Poděbrad od jejich začátků, více se rozepsal o historii zámku a jednotlivých městských částí. Hodně Minidovi posloužily oblíbené kroniky Hájkova, Beckovského, Kuthenova, Paprockého i Veleslavínův Historický kalendář, hodně si však díky svému vypravěčskému nadání přidal, takže jeho historie Poděbrad do 17. století se může do okruhu místních pověstí zařadit také. Pozdější dobu popsal Minide už pravdivě na základě prostudovaných originálních pramenů, hlavně starých poděbradských městských knih a urbářů.

K nejdelším a nejzajímavějším poděbradským historickým pověstem v Kronice Poděbradské patří obšírné vylíčení povstání a popravy kutnohorských havířů v roce 1496. Tuto pověst v Národním muzeu objevil Alois Jirásek a věrně se jí držel, když poutavě líčil celý příběh ve svých Starých pověstech českých. Protože se Minidova kronika stala v Poděbradech oblíbenou četbou a řada zdejších obyvatel si pořídila její opisy, i pověsti z ní se nadlouho zachovaly v paměti zdejších obyvatel.

Své pokračovatele našel Matěj Minide hlavně na konci 19. století. Tehdy se v celé české společnosti zvedla vlna nebývalého zájmu o život venkovského lidu, která vyvrcholila v roce 1895 v grandiózní Národopisné výstavě československé. Už několik let před ní se do vesnic v okolí Poděbrad vydávali zapisovat lidové pověsti místní národopisní sběratelé, hlavně kantoři. Nejvíce jich sebral a také vydal zdejší učitel, později oblíbený spisovatel historických románů F. J. Čečetka. Právě díky jeho zpracování v monografii Poděbradsko (1906) je do dnešních časů známa řada místních pověstí a lidového vyprávění, které by jinak dávno upadly v zapomenutí.

Podle odborníků se pověsti dělí na historické, z nichž většina je současně i pověstmi místními, dále na etiologické, objasňující původ různých jevů, a tzv. numiciózní, původně nazývané démonologické, protože líčily zásahy nadpřirozených sil, nevysvětlitelné záhady a tajemství. Proti bájím, báchorkám a pohádkám jsou lidové pověsti většinou velmi stručné, z děje si ponechávají jen jádro. V jaké podobě jsou předávány posluchačům, to záleží na vypravěči – a takové jsou i sebrané pověsti poděbradské.

Do etiologických pověstí se řadí především pověsti etymologické, vysvětlující původ názvu nebo jména. Právě jim byl věnován

---

Slíbil za to, že do devátého kolena nikoho neutopí a své slovo prý dodržel. S pověstí o vodníkovi se setkal při svých národopisných sběrech i poděbradský učitel Adolf Vlček, který ji převyprávěl v roce 1904 do Věstníku Poděbradska pod názvem Hastrman: „Koláčovy višně v Hájku u Předhrádí byly tak dobré, že se jim široko daleko žádné nevyrovnaly. Což divu, že zvláště mládež toužebně k nim pohlížela. Mnohý ze školáků i odrostlejších pokoušel se na vzácné stromy vylézti a dosyta se višniček najísti. Bohužel šplhání nebylo tak snadné. Kmeny stromů byly příliš vysoké a kůra jejich jako mýdlo. Kromě toho hluboké jezírko v bezprostřední blízkosti a bdělé oči hospodářovy obtíže zvyšovaly. Všechny tyto potíže a nepříjemnosti neodstrašily odvážného Křepely a Venci. Již několikráte zklamáni z výpravy na višničky se vrátili. To však jich nezaleklo. Umínili si stůj co stůj na třešně vylézti a chutnými višničkami za námahu strach odškodniti. Když zjistili, že nejsou pozorování, s chutí se dali zas ‚do práce‘. Ač vynaložili všecky své síly, došplhali jen do poloviny kmenů. Pevná a nezvratná vůle i převeliká touha po višních zvítězily nad únavou. Odpočinuvše si chvíli, pokračovali v krušné své práci. Šťastně dospěli koruny stromů. Dali se do česání. Višničky chutnaly jim, jak náleží. Pojednou něco pod stromem zašustilo. Křepela pohlédl k zemi. Spatřil dole velkého černého psa. Leknutím krásná višně mu z ruky vypadla. V celé vsi neměli tak divného hafana. ‚Ulom kus větve a hoď naň,‘ radil Venca. Po těchto slovech pohlédl pes nahoru a zasvítil zelenýma očima tak hrozivě, až hochům husí kůže naskakovala. Pojednou se obrátil a skokem zmizel v jezeře. Hochy objala hrůza. Jako veverky šplhali se stromů a v strachu pelášili domů, kde vyprávěli o své podivné příhodě. Od té doby vyhýbali se lidé jezírku a jeho okolí, báli se hastrmana.“

Nebyli to jen vodníci, kdo strašil v bažinách. Tak jako jinde se i ve zdejším kraji vyprávěly hrůzostrašné historky o ohnivých mužících, kteří „se po nocích váleli jako soudky, až jiskry lítaly, metali kotrmelce a vábili do bezedných tůní. Koho svedli, toho ‚utumlovali‘ a podupali k smrti“.

S vodou souvisí i některé místní pověsti o pokladech a jednu takovou bychom našli i v Poděbradech. Je otištěna ve Starých pověstech a bájích zlických od Jaroslava Schneidra (1934, s. 93–4): „Na břehu labské tůně stávaly staré, věkem poznamenané topoly. Jednoho dne majitel pozemku poručil topoly pokácet. Strom za stromem začal padat k zemi pod pilami a sekerami dřevorubců. Až došlo na poslední topol. Byl to úctyhodný velikán a byl ze všech topolů největší a nejstarší. Všem ho bylo líto, nic naplat. Dělníci se chopili nářadí a zanedlouho ležel i tento velikán na zemi. Vtom pod vyvrácenými kořeny něco zazářilo. Pod kořeny byl ukryt starý velký kotel plný zlatých peněz a klenotů. Ty se však začaly nezadržitelně sypat z děravého kotle do bažiny, která se objevila pod kořeny stromů. Přítomní dřevorubci se snažili zachránit alespoň něco z pokladu. Vše marno. Tak poklad na břehu Skupice dodnes odpočívá v černém bahně a stále čeká na svého objevitele.“ (ilustrační foto)

O pokladu v Poděbradech kolovala ještě další pověst. V této podobě ji otiskl Adolf Vlček ve Věstníku Poděbradska v roce 1904 pod názvem Hořící peníze: „Na podzim, kdy pozdní ovoce uzrává a zelenina se začíná kliditi, chodil někdo do Balcarovy zahrady v Poděbradech na jablka. Dva učňové museli denně v noci střídavě hlídati. Jednou před půlnocí byla řada na učni F. B. Rozhlížeje se před dvanáctou k jabloním, spatřil nedaleko nich podivný oheň, namodralé plaménky. Neuměl si vše vysvětliti. Myslel, že je to nějaký duch, snad hořící muž, neb jiné strašidlo. Chvěje se na celém těle, vzbudil svého spícího kamaráda a třesoucí rukou ukazoval na záhadný oheň. Ten rovněž vytřeštěným zrakem zíral na nevídaný zjev. Oba chlapci pozorovali chvíli oheň a zvolna se blížili. Jak se podivili, když místo obávaného strašidla spatřili hořeti modravým plaménkem starou švestku! Znenáhla se uklidnili, avšak na spaní nebylo ani pomyšlení. Ráno vyprávěli pánovi o své příhodě. Ten nedal jim ani domluviti a rozkřikl se na ně: ‚Vždyť to hořely peníze! Proč jste nepřehodili oheň drobty z chleba? Prvním přehozením proměnilo by se všecko hořící listí v zlaté peníze, po druhém přehození by spadly dolů.‘ ‚Kdopak to věděl?‘ hájili se hlídači. ‚Pojďte mi ukázat onen hořící strom!‘ velel učňům zahradník. Když přišli ke stromu, nalezli v něm malý stříbrný penízek.“

a ukrutnost zde provozovali, panny a mladší ženy zhanobíc nožmi rozřezávali, děti malé co nějaké kozlence dví a dví za krky vížíc, přes hřbety koňův věšeli a tak těžce umírat nechávali.“

V Kronice Poděbradské je také zmíněn templářský klášter, a to dokonce několikrát, ač zde skutečně nikdy nebyl. Stával prý v místě zámku, v jeho podzemí byly mnohé tajné chodby a kolem příkopy zaplavené vodou (na snímku reprodukce kreslené přílohy z Minidových Příběhů Poděbrad). Vlastní poděbradský

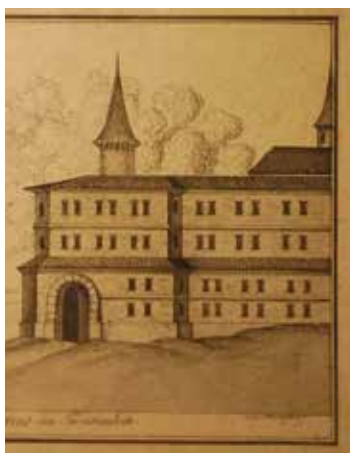

hrad, či spíše tvrz, postavená prý Vilémem z Choustníka proti loupeživým rytířům, stávala podle Minida Na Valech a byla vypálena při vpádu Uhrů.

Z následujících časů husitských válek kupodivu nemáme skoro žádnou pověst. Poděbrady byly téměř srovnány se zemí a tehdejší páni Kunštáti museli tenkrát svůj nově opevněný hrad bránit dokonce několikrát, vždy však odolal. Poprvé to bylo v roce 1420, kdy po bitvě v Praze na Vítkově chtělo Zikmundovo vojsko hrad dobýt jako odvetu za porážku, ke které Kunštáti významně přispěli. V tom roce 24. dubna se měl na zdejším hradě narodit pozdější král Jiří a kmotrem mu tu měl být sám Jan Žižka z Trocnova, rodinný přítel Kunštátů (jak ukazuje obraz Věnceslava Černého).

Tradice Jiříkova rodiště a vyprávění o jeho rodné světničce se v Poděbradech udržují dodnes, byť je historická bádání definitivně zamítla.

O dalším velkém obléhání poděbradského hradu bychom se dočetli v kronice z konce 16. století od Bartoloměje Paprockého (1543–1614): „Léta Páně 1426 Syrotci s Tábory majíce starodávní nechuť k Hynkovi Bočkovi položili se u Poděbrad a hned nazítří počali k zámku z kusův (děl) velmi hustě stříleti. Třetího dne hejtmané od strany půlnoční pustili lid k šturmu, ale že Boček měl na zámku mnoho statečných rytířův, snažně s nimi bránil, takže při tomto šturmu Táborů a Syrotkův zůstati mělo více nežli osm set. Takovou škodu uznávajíce hejtmané ustoupili s lidem v noci a položili se na východ slunce blízko Labe kolem kostela farního, a tu své roztáhli stany, ale k šturmu nesměli se více pustiti. V neděli pak před sv. Václavem, když bylo jako dvě hodině na den, Táboři sešli se do kostela, když kněz kázal, a bratři seděli na kázání, Hendrych Puškař vejborný z věže z okna velikého vystřelil a uhodil zadními dveřmi do kostela, zabil jich tam jedenácte, jiní pak všickni z kostela běželi a kazatel za nimi, tak že tam žádný nezůstal. Uvažujíce potomně, že darmo za čtvrt léta pracovali pryč odtáhnouti museli. Obležení volali na ně ze zámku aby neutíkali, ale oni zvláště Táboři obnažujíce zadky na ně vypínali, kterýchž mnoho puškaři z houfnic postříleli a také několikerý hony střelbou provázeli.“ K osobě krále Jiřího se vztahují ještě dvě místní pověsti. Jedna je o tajemné stařeně Černoborce, která žila v rozpadlé chalupě uprostřed lesa Boru. Sbírala koření a léčila lidi i dobytek ze širokého okolí. Stalo se, že byla křivě nařčena z čarodějnictví a měla být upálena na popravišti za mostem. Král Jiří jí udělil milost a ona mohla pomáhat i nadále všem, kdo to potřebovali. Pověst v roce 1844 zdramatizoval místní notář J. J. Šantl, vydal ji tiskem a vedle místních ochotníků ji pod názvem Kouzelnice Černoborka a kat Kutnohorský dokonce několikrát uvedlo pražské Stavovské divadlo. Druhá pověst je etymologická: „Král Jiří kázal kopati náhon ode dvorce Bader až po tvrz kovanickou. Stav se králem českým, vzpomínal svého domova. Roku 1461 v květnu s průvodem navštívil Poděbrady a pro kratochvíli si vyjel k nově založenému Novému Mlýnu, Vrbici, Velenicím. Na zpáteční cestě řekl při odpočinku dvořanům: ‚Mám oumysl založiti tu rybník znamenitý a světu k podivu, při něm pak osadu s krčmou.‘ Oumysl

článek v minulém čísle těchto novin pod názvem Jak naše město ke svému jménu přišlo. Další velkou skupinou etiologických pověstí jsou pověsti erbovní neboli heraldické s příhodami spojenými se získáním znaku rodu, města či státu.

Mnoho takových pověstí má umělý původ a až dodatečně se dostaly do lidového povědomí. Jedna taková pověst se týká i našeho města a kromě Minida bychom ji našli už ve veršované české kronice tak řečeného Dalimila z počátku 14. století. Je o prvních pánech z Poděbrad a v moderním překladu do češtiny zní: „Ještě zmínka. Z Poděbrad vojsko v medulánské seči – první vzalo hradby ztečí – a tak zcela náležitě – má teď žebřík

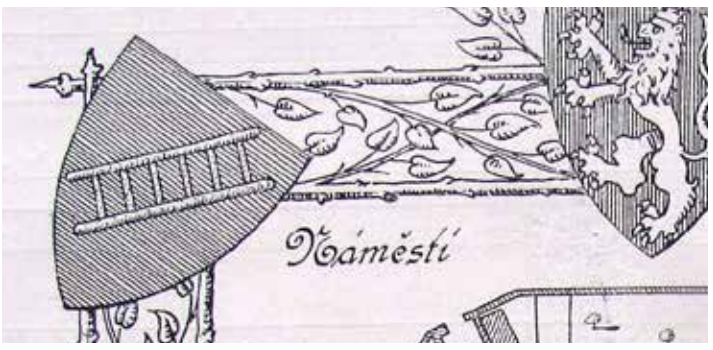

v zlatém štítě.“ Skutečný původ těchto nejstarších zmiňovaných majitelů zdejšího kraje je zahalen tajemstvím. Mnozí historici se přikláněli k Františku Palackému, podle něhož se na Poděbradech usadila jedna větev rodu Kouniců. Z ní pocházel i Sezema z Kostomlat, nejvyšší komorník královny Judity, manželky Vladislava II. Asi to byl on, kdo se svými ozbrojenci v letech 1158 až 1162 pomáhal císaři Fridrichu Barbarosovi dobýt odbojná italská města.

Při obléhání Milána poděbradští jako první přelezli městské hradby a významně přispěli k Fridrichovu vítězství. Od krále Vladislava II. si za to vysloužili nejen tento kraj do vlastnictví, ale i žebřík na svůj štít (na snímku).

Je známo, že Sezema padl v roce 1179 v bitvě u Loděnice a zřejmě až jeho syn Arnošt (†1207) položil na začátku 13. století základy nejstaršímu poděbradskému hradu. Pokračovatelem Arnoštovým na Poděbradech byl starší syn Vilém, uváděný v bojovnické družině krále Přemysla Otakara II. Když Vilém v roce 1260 zemřel, jeho mladší bratr Beneš, zakladatel hradu Choustník, byl donucen Poděbrady vrátit zpět do majetku českých panovníků. A protože není nikde oficiálně potvrzeno, že by páni z Poděbrad měli v erbu žebřík, je to po pravdě půvabná erbovní pověst pánů z Choustníka, kteří měli doložený žebřík ve znaku, byť z doby mnohem pozdější.

MÍSTNÍ HISTORICKÉ POVĚSTI

Z místních pověstí, které Matěj Minide považuje za historickou pravdu, jedna se také vztahuje přímo k „povstání“ Poděbrad: „Král Přemysl Otakar (I.) založil při Labi čtyři sruby a rybáře tu usadil. Brzy z nich vznikly dvě vsi Sychrov a Karmel v místech dnešního města. Z rybářů se stali lupiči, kteří vybízeli k loupeži ‚Pojďte brát. Král je dal schytat a na koly narážet.“

Jiná pověst se týká založení dvou klášterů v Poděbradech a v Nymburce.

Zakladatelem měl být v roce 1262 Lemerk z Nidy (?) – zde pro řád kartuziánský a ve „Svinibrodu neb Zimburku“ pro benediktiny. „To bylo za času Václava krále v počtu třetího (!), který byl první, jež Poděbrady tím jménem Městce obdaroval. Uhrové 1310 přepadli Nymburk, Poděbrady šly na pomoc. Potom Uhrové pomstili se městu, vypálili klášter a mnichové prchli a u Jičína založili Kartouzy. A poněvadž mimo kostela templářského, žádného tu více nebylo, tedy Jan Lucemburský, král český kázal tu na břehu Labe kostel Povýšení svatého Kříže postaviti, však zemřel času toho a syn jeho Karel Čtvrtý teprve roku 1348 jej postavil a křižovníky uvedl. Klášter stál do roku 1424, když od sirotků vojska žižkovského byl vypálen.“ Na jiném místě se Minide k Uhrům v Poděbradech vrací ještě jednou a doplňuje zřejmě podle Veleslavínova kalendáře: „Roku 1312 chtíc zem českou zlézti, přitáhli až na místo Nymburg, kdežto byli přemoženi a k outěku přinucený i mají za to, že ta jejich veliká porážka pomocí okolních, zvlášť pak poděbradských se stala, všecku neslýchanou zuřivost

POVĚSTI O LESE BORU A STRAŠIDLECH

Svá tajemství měl pro naše předky i rozlehlý panský les mezi Klukem a Osečkem, od nepaměti zvaný Bor. Šumí-li Bor o Štědrém večeru, zdaří se v příštím roce dobytek i obilí. Dříve byl les mnohonásobně větší než je dnes a dost neprostupný, proto lákal lupiče, aby přepadali a okrádali pocestné. A tak vznikla pověst o loupeživém rytíři Košineckém, který tu po smrti strašíval. Zjevoval se v pravé poledne a děsil dřevorubce, pasáky i houbaře. Uměl se prý proměnit i v hastrmana, který sedával na pařeze při cestě, „hlavu měl jako věrtel a břicho jako bečku“. Pověst o něm se nám zachovala opět v podání Adolfa Vlčka ve Věstníku Poděbradska: „Košinecký. Tak nazýval se rytíř, který se zjevoval v části lesa blíž Sokolče v Košinci. Sokoleč byla za starodávna chudou dědinou. Sestávala z několika roztrhaných chatrčí. Práce v lese byla každodenním zaměstnáním mužů. Na kraji dědiny žily dvě rodiny velice chudé. Otcové těchto rodin chodívali spolu do práce i z práce, byli přáteli. Jednou časně z rána vydali se za svým povoláním. Přišli do lesa. V potu tváře pracovali až do poledne. V poledne odložili motyky a sekery, usedli pod strom, vyndali svůj oběd a s chutí se pustili do něho. V tom se oba uleknou, vidí rytíře ozbrojeného od hlavy až k patě, sedícího na bujném oři. Rychle se blížil k nim. Oba dřevaři se báli, co se bude s nimi díti. Byl zamračen, nespokojen. Zastavil a seskočil s koně. Dřevaři se třásli, čekajíce, co se bude díti. Zahřměl na ně hromovým hlasem: ‚Co zde děláte? Jak se opovažujete káceti si dříví v mém lese!‘ Jeden z dřevařů třesoucím se hlasem odpověděl: ‚Jsme chudí lidé, pane. Chceme se také ohřáti a jídlo si uvařiti. Prosíme vás, abyste nám odpustil.‘ Rytíř odpověděl: ‚Odpouštím, ale vícekrát ať vás zde nevidím.‘ Vyšvihl se na kůň, bodl jej ostruhou a zmizel. Dřevaři udiveně hleděli na sebe. Vzpamatovavše se už nepracovali dále, srovnali dříví a hajdy domů. Ještě do večera celá dědina věděla o jejich příhodě. Vypravovalo se o železném rytíři Košineckém. Mnozí tomu nechtěli věřiti. Šli se sami přesvědčit. A též ho uzřeli. Nečekali však, až k nim přijede, dali nohy na ramena a upalovali, co mohli. Do Košince už na dříví nikdo nechodil. Každý se bál Košineckého.“

POVĚSTI O TŮNÍCH NA ZÁMOSTÍ

Malebné zátiší za Labem mezi Zámostím a severním okrajem Obory patřívalo vždycky k nejromantičtějším koutům Poděbrad, opředeným kromě dávné historie i několika místními pověstmi. V tomto prostoru až k dnešnímu Polabci se ještě v 19. století nacházelo několik tůní, pozůstatků dávného labského toku. Když se kolem roku 1910 prováděla regulace Labe a řeka převedla do nového koryta, byla většina těchto stojatých vod zasypána, až na zbytek starého Labe za Polabcem a jedinou malou tůňku na Zámostí. Do poloviny minulého století se v lukách za Zámostím nacházela ještě jedna tůň daleko větší a hlubší, zvaná od nepaměti Jordán. Vznikla v 16. století, kdy se na tomto labském břehu blíže k zámku nacházela cihelna a z Jordánu se vybírala hlína na množství cihel, potřebné pro přestavbu renesančního zámku. Zarostlý a zabahněný Jordán, který po větších deštích sahal až k domkům na Zámostí (tento stav je vidět na rytině), byl

zavezen a zlikvidován při terénních úpravách po zprovoznění železobetonového mostu v roce 1953. O Jordánu se také na počátku 19. století zmiňuje Matěj Minide: „V tůni bývali až do 17. věku křtěni neupřímní pekaři, kteří proti řádu nehodné malé chleby pekli a prodávali. Křtění z trestu se dělo pomocí koše, do něhož byli provinilci položeni a pak do vody pohružováni. Nad tůní na hlubším místě byla totiž postavena dřevěná váha na vysokém sloupě, na jejímž konci, který visel nad vodou, byl upevněn dřevěný koš neb klec, do něhož pak provinilec strčen a pak pod vodu několikrát spuštěn a opět vyzdvižen.“ Potupný trest postihoval nepoctivé pekaře v Praze i v mnoha českých městech

---

králův provedl jeho syn Jindřich. Založil roku 1474 Blato a při něm ves Oumyslovice a v lesním koutě ves Kouty.“

Z doby vlády Jiřího nástupce na českém královském trůnu Vladislava Jagellonského pochází nejznámější zdejší pověst o kutnohorských havířích, kterou navíc připomíná havířský kostelíček Nanebevzetí Panny Marie na Zámostí. K povědomí o této skutečné historické události nemálo přispělo její podrobné vylíčení v oblíbené Kronice Poděbradské. Matěj Minide se tu pokusil dopodrobna vylíčit, co se tehdy v létě roku 1496 stalo. Pramenem se mu vedle jeho oblíbených starších kronik staly také Paměti známého kutnohorského šlechtice Mikuláše Dačického z Heslova. Pověst začíná v Kutné Hoře, tehdy prvním městě po Praze, kde útisk havířů ve stříbrných dolech přesáhl únosnou mez. Havíři se vzbouřili a odtáhli na nedaleké návrší Špimberk. Proti nim ihned páni horní povolali ozbrojené posádky z okolních měst a samozřejmě, že mezi nimi byl i oddíl z Poděbrad, vedený zámeckým hejtmanem Oňkem Kamenickým z Topic. Právě na něho se vůdci povstání obrátili jako na prostředníka k slyšení u krále, většinou se zdržujícího mimo Čechy. Hejtman třináct z nich za tím účelem odvezl na poděbradský hrad, kde se o ně zpočátku slušně postaral. Ovšem ne podle jejich představ. Podplacen pány horními je v relaci pro krále naopak označil jako nebezpečné buřiče a není divu, že poslové vyslaní ke králi do Uher, přivezli odtud rozsudek smrti. Hned po jejich návratu nechal hejtman z Kutné Hory tajně přivézt speciální „oděv popravní“. „Byliť jsou sukně mužské z plátna bílého a červené burety na hlavy na způsob kvadrátu, obuv žádná a hrdlo k obnažení připravené“. Zároveň byli tři havíři posláni na královský hrad Křivoklát „ke zkoušení tamních rud“ (ve středověku se nesmělo popravit najednou více než deset osob) a k jejich tajné popravě tam došlo o dva dny dříve. Jednomu havíři se však podařilo přemoci kata, zmizel v okolních hustých lesích a utíkal až do Prahy na královský Hrad, kam právě přijížděl panovník. A když zachráněného vyslechl, kázal okamžitě poděbradskou popravu zastavit. Královští poslové dorazili na popraviště právě v okamžiku, kdy zámecký kat už sťal tři havíře (poprava kutnohorských havířů je zachycena na olejovém obraze z roku 1665).

Ostatní sice vyslechli královskou milost, ale dobrovolně položili své hlavy na špalek a nechali se popravit také. Když se to doneslo ke králi, nechal oba hejtmany ztrestat a ten poděbradský skončil svůj život na mučidlech. Tolik skutečná událost, Minidem barvitě vylíčená a opatřená mnoha podrobnostmi. Nebylo divu, že fantazie lidu k příběhu přidala i různé pověsti: „Toho roku 1496, jakž spisovatelé jednosvorně líčí, bylo sucho veliké, takže od začátku máje měsíce žádný déšť nesprchl, země na mnoha místech se hluboce pukala, řeky, potoky, ba i studně skoro docela vyschly. Však divná věc, sotvaže ti odpravení havíři do již připravené jámy vházeni a hlínou docela zahrabáni byli, strhl se přenáramný déšť, takže s velikou těžkostí tu přítomní do jich domovů se dostati mohli. I sám hejtman jedouc přes most, s koněm se sklouzl a povalil. Trval pak ten příval 9 dnů a nocí, takže opět veliké rozvodnění z toho povstalo a země česká znamenitou trpěla škodu...

Že hned ku konci tak žalostné popravy déšť hojný za prosbu těch havířů spadl, bylo ovšem podivné každému, více však vzbudily pozornost všech zpytatelů na oné zkrvavené větvi urostlé žaludy, které se jen pouze na té větvi ukázaly na způsob oděvu havířského neb lépe říci, celého bez hlavy havíře velmi patrně vypodobnily (snímky na další straně).

To doneslo se hned do Hory Kutné, Prahy a jiných dalekých měst, pročež jak poděbradští, tak i horníci nechali příběh ten pro paměť vyobraziti a prozatím v domech radních chovati, posléz pak roku 1514 jistý pražský měšťan Ondřej

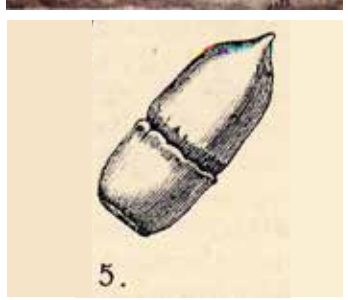

Prachovec s povolením města i krále Vladislava na tom samém místě kapli pod jménem Nanebevzetí Panny Marie na svůj vlastní náklad vystavěl a měšťanům daroval, kterýžto list založený v domě radním až podnes zavěšený se nachází. Zároveň s tím kostelem vystavěl se tu též domeček pro opatrovníka téhož dubu, z kteréhož větve žaludy jak do Vídně, Berlína a jinam daleko se každoročně zasílaly. Sám pak strom v roce 1782 byl jako již pádem hrozící poražen a roku 1818 zase jiný, z těch samých žaludů pošlý, na to místo vsazen. Kosti těch havířů byly po pravé straně oltáře ve schválně k tomu zhotovené truhlici složené, v roku pak 1782 hned tu vedle pod dlažbu zakopané.“ Do stejných míst můžeme zařadit i pověst o zázračné vodě, kterou dodnes připomíná pískovcová skruž s letopočtem 1624. O dávno zaniklém pramenu železité vody se totiž zmiňuje už Jan Amos Komenský ve své knížce O těžkých protivenstvích církve české, vydané v Holandsku. Popisuje v ní různé zázraky a nadpřirozené úkazy, které si lid, soužený válečnými hrůzami a bídou, vysvětloval jako výstrahy a pokuty boží. Komenský uvádí mezi jiným, že roku 1624 „vyprýštila se u Poděbrad blízko obecné cesty studnička, z níž za celý měsíc voda jako krev tekla, jíž někteří místo černidla užívajíc, tím tu historii pro paměť zapsali“. Nenadálé objevení krvavé vody pochopitelně zadalo podnět k pověsti, že tu ze země tryská na povrch nevinně prolitá krev kutnohorských havířů a nikdo od samého počátku nepochyboval, že je to voda zázračná – že má léčivé účinky. Zpráva o novém prameni se rychle roznesla po kraji, lidé sem přicházeli zejména na slavné poutě, které se v polovině srpna odbývaly kolem kostelíčku a zázračnou vodu si odtud odnášeli i do dalekých domovů. To, že objevení krvavé vody nebyl zázrak, si dnes vysvětlujeme zcela přirozeně přítomností velkého obsahu železa. Lékaři doporučovali železitou vodu zejména k léčení různých ženských nemocí a chudokrevnosti. Zájem o ni stoupal tak, že se začala rozvážet po kraji a nakonec se poděbradští radní rozhodli u pramene postavit lázeň, což také v roce 1722 učinili. Železité lázně u kostelíčku byly v provozu ještě krátce po založení uhličitých lázní ve městě a pak přirozeně zanikly, stejně jako pramen „krvavé“ vody.

POVĚSTI O LABI A O POKLADECH

Není divu, že Labe, kdysi do široka se rozlévající kolem našeho města, dávající obživu generacím zdejších obyvatel a čas od času přinášející zkázu ničivými povodněmi, se dostalo i do místních pověstí. Kdo se labskou vodou na Velký pátek omyje, uvaruje se vyrážky a nečistoty. V minulosti se také říkávalo, že voda v Labi je tak čistá proto, že na dně leží mnoho pokladů a zlata, které si v něm lidé ve válečných časech ukrývali.

Řeka pramenící v Krkonoších po celý milion let formovala tuto krajinu nekonečnými nánosy rozrušené zeminy z horských oblastí, aby je tady v klidném středním toku ukládala po obou březích do labských teras. Zároveň však v měkkém podloží z opuk a slínů snadno měnila směr svého toku, vytvářela četné zákruty, slepá labská ramena a tůně. Obklopena lužními lesy pak dala vzniknout i v nejbližším okolí našeho města romantickým až tajuplným zákoutím. Tekoucí Labe i jeho stojaté vody přímo vybízely, aby je fantazie lidu zabydlela všelijakými nadpřirozenými bytostmi. Z nich to byl hlavně vodník – hastrman, který v Poděbradech žil při labském jezu přímo pod hradem a starým královským mlýnem. Když tu začalo být příliš rušno, odstěhoval se do Velkého Zboží. Jiný vodník žil ve Skupici a každý rok si vyžádal jednu oběť. Naproti tomu hodného vodníka měli v Polabci. O posvícení ho pohostili a dali mu pořádnou výslužku, sotva ji unesl.

CITROEN C3 Picasso Executive
1.6 HDI, 68 kW

Akční cena:
138 000 Kč
Měsíční splátka již od:
664 Kč

2013, 131 270 km, automat, nafta

RENAULT Clio Energy
0.9 TCE, 66 kW
Limited

Akční cena:
249 000 Kč
Měsíční splátka již od:
1 198 Kč

2019, 19 900 km, manuál, benzín

VOLKSWAGEN Crafter
skříňový vůz
2.0 TDi, 103 kW

Akční cena:
665 000 Kč
Měsíční splátka již od:
3 199 Kč

2018, 21 800 km, manuál, nafta

AUDI S8
4.0 TFSi, 382 kW,
Quattro Tiptronic

Akční cena:
1 199 000 Kč
Měsíční splátka již od:
5 768 Kč

2015, 118 300 km, tiptronic, benzín

VOLKSWAGEN Tiguan
2.0 TDI, 85 kW

Akční cena:
519 000 Kč
Měsíční splátka již od:
2 497 Kč

2018, 113 600 km, manuál, nafta

ŠKODA Superb
2.0 TDI, 110 kW
Active

Akční cena:
499 000 Kč
Měsíční splátka již od:
2 400 Kč

2018, 26 955 km, manuál, nafta

ŠKODA Octavia
1.5 TSI, 110 kW
Ambition Plus

Akční cena:
399 000 Kč
Měsíční splátka již od:
1 919 Kč

2018, 16 500 km, manuál, benzín

ŠKODA Rapid
1.0 TSi, 70 kW
Ambition

Akční cena:
199 000 Kč
Měsíční splátka již od:
957 Kč

2018, 125 500 km, manuál, banzín

Ceny vozů jsou s DPH. Fotografie vozů jsou pouze ilustrační.

Louda Auto a.s.
Choťánky 166, 290 01 Poděbrady

325 401 800 **bazarpdy@louda.cz**

LOUDA AUTO

Podnikatelé, odečtěte si DPH!

Konec roku se blíží a podnikatelé, kteří využívají osobní automobil k výkonu svého povolání, si mohou odečíst daň z přidané hodnoty. **U společnosti Louda Auto si můžete koupit nový, předváděcí nebo ojetý vůz a odečíst si daň z přidané hodnoty.**

Prosím, vyberte si z naší nabídky:

ŠKODA Citigo
1.0 MPI, 44 kW
Ambition

Akční cena bez DPH:
158 678 Kč
Měsíční splátka již od:
924 Kč

ODPOČET DPH
33 322 Kč

2019, 9 127 km, manuál, benzín

ŠKODA Fabia Style
1.0, TSI 81 kW

Akční cena bez DPH:
251 240 Kč
Měsíční splátka již od:
1 462 Kč

ODPOČET DPH
52 760 Kč

2019, 6 606 km, manuál, benzín

ŠKODA Scala
1.6 TDI, 85 kW
Ambition

Akční cena bez DPH:
365 289 Kč
Měsíční splátka již od:
2 126 Kč

ODPOČET DPH
76 711 Kč

2019, 10 200, manuál, nafta

ŠKODA Octavia Combi
2.0 TDI, 110 kW
Ambition Plus

Akční cena bez DPH:
453 719 Kč
Měsíční splátka již od:
2 641 Kč

ODPOČET DPH
95 281 Kč

2019, 16 800 km, automar, nafta

ŠKODA Karoq
1.5 TSI, 110 kW
Ambition Plus

Akční cena bez DPH:
478 512 Kč
Měsíční splátka již od:
2 785 Kč

ODPOČET DPH
100 488 Kč

2019, 10 454, automat, benín

VOLKSWAGEN Caddy Maxi - skříň
2.0 TDI, 110 kW

Akční cena bez DPH:
329 752 Kč
Měsíční splátka již od:
1 919 Kč

ODPOČET DPH
69 248 Kč

2019, 18 300 km, manuál, nafta

FORD Transit Van
350 L4H3
2.0 TDCi, 125 kW

Akční cena bez DPH:
387 603 Kč
Měsíční splátka již od:
2 256 Kč

ODPOČET DPH
81 397 Kč

2018, 69 000 km, manuál, nafta

VOLKSWAGEN Golf Variant Highline
1.6 TDi, 85 kW

Akční cena bez DPH:
379 339 Kč
Měsíční splátka již od:
2 208 Kč

ODPOČET DPH
79 661 Kč

2019, 30 700 km, manuál, nafta

Fotografie vozů jsou pouze ilustrační.

Louda Auto a.s.
Choťánky 166, 290 01 Poděbrady

325 401 800 **bazarpdy@louda.cz**

RADY LÉKAŘE

Na otázky kolem koronaviru odpovídá MUDr. Roman Kostinek

Připravila: Monika Langrová

Již několik dnů mě bolí hlava (čelní oblast), mám ucpaný nos, škrábe mě v krku, pálí mě oči. Teplotu ani jiné příznaky (ztrátu čichu, chuti k jídlu, bolesti kloubů nebo svalů) nemám. Zůstávám raději doma. Může se jednat o koronavirou nákazu?

Může, proto jediný správný postup je zůstat doma v izolaci vůči ostatním lidem, ale i členům rodiny, zachovávat pravidla 3R (nosit roušku, mýt si ruce a dodržovat dostatečný odstup), konzultovat zdravotní obtíže se svým lékařem a dát na jeho doporučení. Je pouze na rozhodnutí lékaře, zda doporučí symptomatickou léčbu (léčba pouze příznaků onemocnění, pozn. red.), návštěvu v ordinaci, eventuálně zda v tomto případě pro jistotu doporučí provedení PCR testu na odběrovém místě.

Můj manžel (75 let) je v nemocnici po operaci a současně po opakovaných odběrech již čtvrtý týden pozitivní na covid-19, naštěstí bez výrazných příznaků. Jak dlouho může tento stav trvat?

Přesnou odpověď na tuto otázku doposud neznáme. Po prodělaném infektu se zatím předpokládá 60 až 90 denní imunita, čili člověk by se vzhledem k pravděpodobně vytvořeným specifickým protilátkám neměl znovu nakazit.

Pane doktore, upřímně, dá se před koronavirovou nákazou uchránit? Tolik zdravotníků, tedy lidí znalých věci, jí onemocnělo…

100% ochranou by byla jedině „samotka“. Ale musíme dál žít, komunikovat a snažit se zůstat, řekl bych, „zodpovědnými optimisty“. Zodpovědností rozumím chránit sebe, své okolí a mít stále na paměti, že v současné době červeného semaforu ve všech okresech a komunitního šíření viru, se mohu nakazit od kohokoliv, koho potkám a zastavím se s ním třeba jen „na kus řeči“. A ještě, zmíněné pravidlo 3R bych rozšířil o R číslo 4 – rozum. Máme a budeme mít stále co zdokonalovat – to, co se již ví a osvědčilo se jinde ve světě: ve vnitřních prostorech často větrat, zvlhčovat vzduch, nešetřit na denních dávkách vitaminu C a D k podpoře imunity. Snažit se myslet pozitivně. K tomu nám pomůže knížka, film, hudba. Nenechávejte si starosti jen pro sebe – svěřte se někomu z rodiny nebo dobrému příteli. Nebojte se požádat o pomoc ani projevit pochopení pro druhé.

ORGANIZACE

Poděbradští tomíci pomáhají Světlušce

Text a foto: Anežka Klabanová

Kdo jsme my tomíci? Jsme členové Asociace turistických oddílů mládeže. A náš poděbradský oddíl se jmenuje TOM Robinsoni. Možná jste nás s tykadly, pokladničkami a ve žlutých tričkách potkali na začátku září na kolonádě nebo na náměstí. Účastníme se už sedmým rokem podzimních Sbírkových dnů pro Světlušku a vybíráme finanční prostředky pro Nadační fond Českého rozhlasu. Fond pomáhá zrakově postiženým lidem jak finančně, tak i způsobem, že organizuje zážitkové akce, kde propojuje svět nás vidících se světem právě lidí nevidomých. Děkujeme všem, kteří do pokladniček přispěli a koupili si svítící zubní kartáček, hrací karty nebo papírová tykadla. Podařilo se nám během dvou dnů vybrat pěkných 13 786 korun.

Připravujte s námi největší poděbradskou encyklopedii osudů!

V roce 2023 oslaví Poděbrady 800 let od první potvrzené písemné zmínky o městě. K tomuto výročí zamýšlíme připravit výstavu, webovou stránku a následně snad i knihu, kde chceme soustředit a představit osudy bývalých i současných Poděbraďáků, kteří ve městě zanechali svou originální stopu. Své místo v zaručeně největší poděbradské encyklopedii pochopitelně budou mít historické osobnosti všeobecně známé, ale stejně tak nás zajímají osobité životní cesty třeba pozapomenutých učitelů, trenérů, sportovců, lékařů, techniků, živnostníků, vojáků, … Chceme v této ojedinělé literární obrazárně najít, připomenout a zveřejnit osudy lidí, kteří přispěli svou prací, moudrostí, talentem a schopnostmi k tomu, že Poděbrady jsou už 800 let nezaměnitelným pojmem. Chceme zachytit trvalé svědectví o úžasných lidech, kteří tady mají nebo měli svůj domov. Psát příběhy pro tuto encyklopedii napříč staletími může kdokoliv! Nerozhoduje datum narození zvolené osobnosti, ale především samotný příběh. Psát můžete i sami o sobě, o svých rodičích, prarodičích, přátelích a známých, ale třeba i o lidech, se kterými jste se nikdy nepotkali. Jediným kritériem pro autory portrétů je cca 3 000 znaků textu (včetně mezer) a fotografie, kterou po naskenování vrátíme. I když, pokud jde o podobenky, je jasné, že čím víc půjdeme do minulosti, bude s tím větší problém. V případě medailonů žijících osob je nezbytný jejich písemný souhlas s výsledným textem. Pojďme zalovit v paměti, v zasutých šuplících, starých albech a škatulích, abychom společně vytvořili velkolepý projekt, kde určitě nebudou chybět historické osobnosti, celebrity, ale nejvýznamnější částí budou zejména pozoruhodné osudy zdánlivě obyčejných lidí, kteří v Poděbradech pracovali, tvořili anebo tady stále ještě žijí. Své návrhy textů adresujte na ladislav.langr@volny.cz. Průběžně budeme některé portréty zveřejňovat i na stránkách Novin pro Poděbrady. A protože určité významné osobnosti kdysi byly, nebo stále ještě jsou součástí společenství rotariánů, tento projekt podporuje i Rotary klub Poděbrady Spa, takže lze psát i na adresu podebrady.spa@rotary2240.org.

Dr. Ladislav Langr,
zastupitel města Poděbrady

Pro zábavu – zkuste uhodnout

…kde v Poděbradech roste nejstarší strom. Foto: Monika Langrová

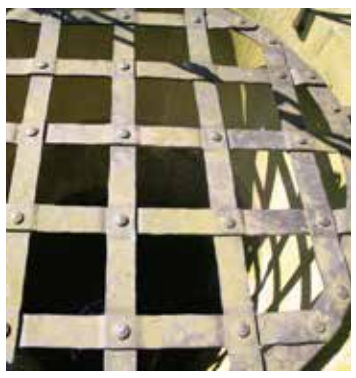

…kde ve městě se nachází tento detail. Foto: Pavel Šticha

Správné odpovědi najdete na straně 6.

VZDĚLÁNÍ

Digi-tech-věda. Letos trochu jinak

Text: Mgr. Tereza Šormová

Propojením přírodních věd a nových technologií zpestřil 2. ročník rodinné zábavně vzdělávací akce Digi-tech-věda zářijovou sobotu. Zvala ven, do lesa i do mikrosvěta přírodnin. Akci pořádala 19. září 2020 Místní akční skupina Mezilesí v rámci Místního akčního plánu rozvoje vzdělávání v ORP Poděbrady II, ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Symfonie, a probíhala letos v odlišném duchu než loni. Během dne se vystřídalo na 110 návštěvníků u šesti stanovišť. Před budovou DDM pobíhaly děti a držely v rukách GPS obojky, které Fakulta lesnická a dřevařská využívá k vědeckým výzkumům prostorové aktivity lesní zvěře. Lesní školní podnik z Kostelce nad Černými lesy představil výukové materiály lesní pedagogiky. Návštěvníci si vyzkoušeli měření výšky a průměru stromu, poznávali jeho stáří, ověřili si znalosti lesní zvěře, druhů stromů a jejich plodů, nahlédli do lesnické mapy. Střední zemědělská škola a Střední odborná škola Poděbrady představila mikrosvět pod digitálními mikroskopy a různé senzory měřící oxid uhličitý ve vzduchu, teplo, světlo aj. Stanoviště Fakescape studentů Masarykovy Univerzity v Brně umožnilo návštěvníkům stát se na chvíli novináři v únikové hře s fakty a dezinformacemi a odhalit, který z prezidentských kandidátů v roce 2028 manipuluje s dezinformacemi ve svůj prospěch. Na stanovišti Chyť Pokémona si zájemci o mobilní aplikace mohli zahrát strategickou hru Pokémon GO, která rozvíjí motoriku i logiku, a podílet se na vývoji nových inteligentních bytostí z japonských videoher. Program doprovázela výtvarná dílna nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Klub Zvonice, Leccos, z. s., a dopolední diskusní setkávání se speciální pedagožkou Mgr. Gabrielou Bečvářovou na téma Význam hry pro vývoj dítěte, která byla realizována v rámci projektu Šablony DDM Symfonie.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

OZNÁMENÍ

Vážení spoluobčané, přátelé, kamarádi a fanoušci,

rádi bychom Vám oznámili smutnou zprávu, že k 30. 6. 2020 jsme ukončili aktivní činnost Rotaract clubu Poděbrady. Chtěli bychom Vám všem mnohokrát poděkovat za několik let aktivní spolupráce, za tvorbu projektů, přinášení radosti a pomoci potřebným, i těm méně potřebným. Během více než deseti let se nám povedlo zrealizovat mnoho počinů – možná si vybavíte náš stánek se svařákem na vánočních trzích, soví budky – knihovničky po parku, o prázdninách jsme připravovali děti na reparáty, chystali prezentace a přednášky o vysokých školách a univerzitách pro studenty GJP a HŠVOŠ, zpívali vánoční koledy seniorům v Luxoru, pověsili ptačí krmítka po městě, opékali buřty v dětském domově, umístili piano na nádraží, podíleli jsme se na SOUNDTRACKU i na festivalu Cesta Dobou, naše lázeňské město jsem hrdě propagovali v zahraničí a lidé ze zahraničí zvali k nám.

Velké díky za spolupráci patří panu Mašatovi z Vinotéky U Bílého lva, paní Rysové z odboru sociální péče a zdravotnictví, panu Ladislavu Langrovi – bývalému starostovi města Poděbrady, paní Lence Říhové, paní Květě Husové a paní Radce Šindílkové ze speciální školy, paní Emilii Třískové, panu Zdeňku Harapesovi – křineckému zámeckému pánovi, paní Heleně Kovářové a panu Kamilu Břízovi z GJP, paní Janě Podolákové z HŠVOŠ, Hotelu Golfi, Hotelu Junior, manželům Kárníkovým, paní Jitce Vlkové z ÚJOPu, panu Jaromíru Novákovi z Luxoru, panu Jakubu Charvátovi, panu Jiřímu Folprechtovi, panu Tomáši Bártlovi a všem ostatním, kteří s námi něco „upekli“.

Zbytkem z naší klubové pokladny jsme se rozhodli podpořit projekt Handycamp našich kolegů z brněnského Rotaract clubu, který je zaměřený na handicapované děti. Těšíme se, že se s Vámi potkáme při nějakých dalších akcích Rotary klubu Poděbrady nebo Rotary klubu Poděbrady Spa. Děkujeme!

Za bývalý Rotaract club Poděbrady Marco Hrabinský

VZPOMÍNÁME

Kdo byl milován, není zapomenut.

Před čtyřmi roky nás opustila

paní Mgr. OLGA TRAJHANOVÁ
učitelka v Kutné Hoře, Poděbradech a v Libici nad Cidlinou.

Celý život věnovala dětem, činnosti v Junáku a v Sokole.

Vzpomeňte spolu s námi

Rodina Trajhanova, Lancova, Sukova, Sojkova a Svojšova

Inzerce

Kdo během listopadu přijde na kosmetické ošetření s Novinami pro Poděbrady v ruce, dostane 10% slevu!

Inzerce

Pokračování ze str. 1

Máte dvanáctiletou dceru. Už také šije?
Asi jako pětileté jsem jí říkala, jestli by jednou nechtěla být krejčovou. Opáčila mi, že mám strašně nebezpečnou práci. Ví, že někdy pracuji mnoho hodin v kuse. Jednou jsem musela pro Divadlo Broadway do muzikálu Muž se železnou maskou udělat zlatý kostým pro krále Ludvíka za dva dny! Nebo zmíněné kabáty do opery Boris Godunov měly ve výsledku šest kilo, takže manipulace s nimi byla ve finále opravdu fyzicky náročná. Právě tahle náročnost je pro dceru „nebezpečná“. (smích) Ale tak to je u spousty dalších řemesel. Tím, že pro divadla šiju už dlouho, jsem na krátké lhůty zvyklá. Pokud mám termín zítra v poledne, tak zítra v poledne to tam ode mě budou mít, i kdybych měla horečky. Je pravda, že bez pomoci rodiny bych tuhle práci těžko zvládala. Jsou všichni úžasní. Jinak je dcera moc šikovná, ze všeho nejraději se věnuje entlování.

Dokážete si jen tak sednout před televizi a nic nedělat?
Moc ne, byla by to ztráta času. Takže si u ní třeba přišívám knoflíky nebo aplikace. Pro Národní divadlo Brno jsem takhle přišívala ozdobné šňůrky a knoflíky na čamary do Labutího jezera. Navíc je zbytečné sedět u stroje a nemít ho puštěný. A když mám trochu volnější týden, šiju na sebe nebo pro Evu Beránkovou z poděbradského butiku Dreams Fashion. Každý model je jediný na světě, do takové práce člověk dává celé srdce. Navíc jsem si ke krejčovství pořídila ještě půjčovnu svatebních a společenských šatů, kde část z nich je koupených a část jsem zhotovila. Například za mnou nedávno přišla maturantka, žádné šaty si nevybrala, potom přišla s obrázkem, jaké by si představovala. Líbily se mi, tak jsem je ušila, slečna je měla za půjčovné a já si je nechala – vím, že se budou půjčovat dál.

Koupila jste si někdy na sebe něco třeba v H&M?
Ano, když se mi něco hodně líbí, tak si v duchu spočítám, kolik by mě to stálo práce a času, kdybych to šila, a koupím si to. Třeba koženou bundu, do té bych se pouštět nechtěla.

PŘÍRODA

Stromy jsou básně, které země píše do nebe. Krásné, že? To o stromech napsal libanonský básník Kahlil Gibran. Když člověk stojí před třicetimetrovým, 190 let starým, nádherně rozvětveným dubem, musí s ním souhlasit. No řekněte, nejstarší poděbradský strom byl zasazen v roce 1830! Přežil války, bouřky, vichřice. To je opravdu jedna velká krásná báseň…
Více se o stromu – rekordmanovi dočtete v článku pana Borise Cacary.

Monika Langrová

Za nejstarším stromem Poděbrad

Je to nenápadný svátek, nenajdeme ho v občanském kalendáři. Přesto se slaví v České republice už dvacet let a stalo se z něj důležité datum pro milovníky přírody. Řeč je o Dni stromů, který tradičně připadá na 20. října. Tento den je věnován sázení stromů, přednáškám a procházkám k zajímavým stromům. Na jeho základě jsme připravili článek o letitém stromu, který v našem městě roste nejdéle.

Text: Boris Cacara
Foto: Monika Langrová

Dříve by to s určením nejstaršího stromu našeho města bylo jednodušší. Tento titul neoficiálně náležel tak zvanému Zádušnímu dubu, který se nacházel v lipovém stromořadí na cyklostezce podél Labe. Jeho mohutné větve se nakláněly nad hladinou řeky. A právě toto naklonění se mu – po napadení kořenů parazitující houbou – stalo osudným. V roce 2010 se památný dub zřítil do Labe, a dnes zde najdeme jen trouchnivějící pařez, pohozený opodál. Aktuálně nejstarší strom Poděbrad je určitě nutné hledat mezi stromy s označením Památný strom. Do této skupiny se dostanou jedinci se zvlášť mohutným vzrůstem, pozoruhodným stářím, historií, nebo stromy, které jsou krajinnými dominantami. V Poděbradech a jejich širším okolí najdeme takových stromů několik. Zasluhují naši pozornost a úctu, poznáme je podle typické zelené tabulky s malým státním znakem ČR. Mnohé z nich mají úctyhodný věk…

Stáří stromu se bezpečně pozná podle vyvrtané sondy do jeho vnitřku nebo podle letokruhů na pařezu, což zní samozřejmě trochu ironicky, pokud mluvíme o živých stromech. Máme ovšem i jinou možnost. Památné stromy jsou přesně popsány a sledovány. Souhrnné údaje o nich uvádí evidence v Ústředním seznamu ochrany přírody (ÚSOP), který je veřejně přístupný na webových stránkách Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK). Poděbradsko zde má 16 záznamů. Nejpočetnější skupinu tvoří duby letní, mezi nimiž najdeme nejstarší památný strom Poděbradska. Je jím dub v Opolanech za fotbalovým hřištěm, který má evidované stáří 220 let. V katastru města Poděbrady je doloženým nejstarším stromem dub letní za budovou gymnázia (na snímku),

který je starý 190 let (podle dokumentace v AOPK). S obvodem kmene 492 cm a výškou téměř 30 m jde o úctyhodný exemplář, který se těší dobrému zdraví. Tento strom byl do evidence ÚSOP zaveden z iniciativy studentů a profesorů poděbradského gymnázia. Možná se mezi čtenáři Novin pro Poděbrady najde očitý svědek této aktivity a podělí se s námi o zkušenosti s procesem zápisu a přihlašování tohoto dubu mezi památné stromy. Sdělené zážitky se mohou stát inspirací i pro naše čtenáře. Možná víte o nějakém stromu, který zůstal stranou pozornosti odborníků, a přece by si zasluhoval řádné ochrany. Seznamte nás s ním!

Další informace o ochraně stromů lze najít například na stránkách Nadace partnerství www.nadacepartnerstvi.cz. Tam najdeme i informace o grantech na podporu výsadby stromů, o grantech na revitalizaci školního parku, obnovu ovocného sadu nebo vytvoření bylinkové zahrádky. O tyto granty mohou zažádat obce, školy i neziskové organizace, a to až do výše 40 tisíc korun. Pokud máte zajímavý nápad na zlepšení stavu zeleně v našem městě, podělte se o něj na stránkách našich novin. Budeme se těšit na vaše příspěvky!

KULTURA

Hudební spolupráce v mezinárodním prostředí pro rok 2020 přerušena

Text: PhDr. Jaroslava Dunovská, koordinátor programu EU Erasmus, a Kateřina Tefrová, vedoucí skupiny hudebníků GJP (oktáva GJP)

Členové Pěveckého sboru a Orchestru Gymnázia Jiřího z Poděbrad se každoročně účastní mimo jiné i několika mezinárodních projektů a zahraničních koncertních cest. To by nebylo možné bez předchozí systematické a ne vždy časově a organizačně jednoduché práce všech zúčastněných. V roce 2020 se přerušení spolupráce týkalo koncertování v Rakousku a především projektu EU v Lucembursku.

V létě 2020 měla být z Pěveckého sboru GJP a Orchestru GJP opět vyslána skupina vybraných hudebníků do evropského programu EU Erasmus+ v Lucembursku. Na projekt v zahraničí se připravujeme vždy téměř rok dopředu, nebylo tomu jinak i tentokrát. Do 15leté úspěšné reprezentace našich studentů v Lucembursku ale letos zasáhl silný nepřítel. Svět se od března 2020 změnil, omezil se nebo na jaře dokonce zastavil život v mnoha oblastech, také v kultuře a vzdělávání. Pro nás to aktuálně znamenalo, že kromě uzavření škol a zahájení distanční formy studia, byly pozastaveny rozpracované programy EU. Uvědomili jsme si, že hrát v šedesátičlenném mezinárodním orchestru vedle kolegů z mnoha zemí Evropské unie, zpívat ve smíšeném pěveckém sboru či být členem komorních hudebních souborů, hrát na plánovaných koncertech před stovkami diváků, prostě pracovat se zahraničními přáteli a dirigenty v Lucembursku 10 dní od rána do noci, je v této situaci nemyslitelné. Zdraví nás všech je důležitější. V žádném případě nelitujeme vynaloženou energii na přípravu projektu v Lucembursku, tato situace nám otevřela cestu k jiným způsobům a formám práce. Přístup k mezinárodní spolupráci se změnil, s evropskými kolegy komunikujeme přes videokonference a přípravy projektu EU 2021 pro naše nadané studenty probíhají pouze ve virtuálním prostředí. Věříme, že budoucnost bude pro celou společnost klidnější a bezpečnější, abychom uchránili své zdraví, mohli naplno studovat, chodit do práce, do divadla, sportovat nebo koncertovat. Držíme palce našim studentům, aby mohli Českou republiku v evropských projektech opět reprezentovat.

Oznámení Pěveckého sboru GJP, Orchestru GJP a sboru absolventů Collegium 2010

Vážení posluchači a přátelé našich hudebních souborů Gymnázia Jiřího z Poděbrad, museli jsme zrušit všechny naše koncerty až do konce roku 2020, a to včetně České mše vánoční „Hej, mistře!“ Jakuba Jana Ryby, kterou uvádíme pro poděbradské posluchače každoročně od roku 2008 společně s pěveckými sbory sv. Cecílie a Mamáter.

PhDr. Jaroslava Dunovská, Gymnázium Jiřího z Poděbrad

Správné odpovědi ze strany 5
Detail se nachází ve studni u Havířského kostelíku.
Nejstarší strom v Poděbradech roste (jak už víme z článku pana Cacary) u Gymnázia Jiřího z Poděbrad.

Výstava hub v městské knihovně

Text a foto: Spolek houbařů Poděbrady

V pátek a sobotu 9.–10. října 2020 se uskutečnila již 4. výstava hub, která byla uspořádána za podpory města Poděbrady v sále městské knihovny. Protože v širokém okolí našeho města houby nerostly, museli za nimi členové Spolku houbařů Poděbrady (SHP) vyjet do Jizerských hor, okolí Hlinska, Heřmanova Městce, Jindřichohradecka a Mělnicka. Několik členů pak přineslo houby také odjinud. Den před zahájením výstavy členky spolku vyzdobily sál knihovny a profesionální mykolog RNDr. Jan Wipler určoval přinesené houby. V pátek výstavu zahájil místostarosta Miroslav Holas a místopředseda SHP Daniel Kvasnička. První den výstavy odpovídal na dotazy návštěvníků mykolog a fotograf hub Jaroslav Malý, který přivezl na ukázku nové druhy hub, druhý den potom náš místopředseda a také fotograf hub Daniel Kvasnička. Za oba dny výstavu navštívilo přibližně 180 lidí, někteří výstavou jen prošli, ale většina chtěla znát podrobnosti, například, jak bezpečně určit jedlou houbu, jaká houba jim roste na zahradě (ukazovali při tom fotky z mobilu), někteří přinesli houbu přímo nebo se zajímali o věrohodnost určení houby pomocí aplikace do telefonu (pro houbaře velice nepřesné určení). Po skončení výstavy jsme ze sebraných jmenovek s názvy hub napočítali 232 druhů. Výstava se nad naše očekávání – v dnešní, akcím nepřející době – velice vydařila. Naše velké poděkování patří MěÚ Poděbrady se starostou Jaroslavem Červinkou a Městské knihovně Poděbrady s vedoucí Vladimírou Zemánkovou, kteří nám ve všech našich požadavcích vyšli s velkou ochotou vstříc.

SOUTĚŽE

Vítězové „Jiříkovských soutěží“ jsou známi

Text a foto: Městská knihovna Poděbrady

Začátkem letošního roku vyhlásila Městská knihovna Poděbrady dvě soutěže, obě k významnému výročí 600 let od narození českého krále Jiřího z Poděbrad. Výtvarné soutěže s názvem „Pohlednice k 600. výročí narození českého krále Jiřího z Poděbrad“ se zúčastnilo 104 soutěžících. Do literární soutěže nazvané „ Co bych dnes ukázal/a v Poděbradech a okolí českému panovníkovi Jiřímu z Poděbrad“ poslalo své práce 76 autorů. Vybírání těch nejzdařilejších výtvarných prací a literárních povídek bylo velmi náročné. Nakonec se komise složená z pracovníků knihovny rozhodla udělit více prvních cen a dvě ceny zvláštní.

Literární soutěž

I. kategorie do 11 let:
1. místo – Beata Kacafírková
2. místo – Daniel Mareš
3. místo – Ema Větrovská

II. kategorie 12–18 let:
1. místo – Jonáš Laluch, Veronika Zemanová
2. místo – Martin Ševčík
3. místo – Kamila Čápová

III. kategorie 19–100 let:
1. místo – Jan Jelínek
2. místo – Nikola Kazíková
3. místo – Marie Krátká

Výtvarná soutěž

I. kategorie do 11 let:
1. místo – Eliška Smlsalová
2. místo – Gabriela Dušková
3. místo – Alžběta Brothánková

II. kategorie 12–18 let:
1. místo – Le Quan Minh, Mariana Šípková
2. místo – Eliška Semrádová
3. místo – Nela Jenny Skopcová

III. kategorie 19–100 let:
1. místo – Anna Brothánková
2. místo – Jana Tomková
3. místo – Josef Kudrna

Zvláštní cena byla udělena Domovu PETRA z Mačkova až od Blatné v jižních Čechách. Domov poskytuje sociální služby osobám s mentálním a kombinovaným postižením. Do soutěže zaslal domov dvanáct prací svých klientů. Další zvláštní cena byla udělena Základní škole Libice nad Cidlinou. Do soutěže škola poslala dvacet výtvarných prací. Všechny byly velmi zdařilé, bylo velmi těžké vybrat nejlepší. Všem soutěžícím děkujeme za účast a budeme se těšit na další setkání.

Adéla z Pátku má korunku Mini Miss „Objev roku“

Text: Monika Langrová

Jak jsme psali v minulém čísle, mezinárodní festival Poklad národů – Interbrilliant World 2020 se v Divadle Na Kovárně neuskutečnil kvůli koronavirové epidemii ani na jaře, ani na podzim. Ale talentované dívky a chlapci si nakonec přece jen zasoutěžili prostřednictvím internetu, odborná porota spolu s porotou mladých hvězd vybrala ty nejlepší z nich a následně většina účastníků obdržela přímo domů balíky s diplomy, poháry, štrasovými korunkami nebo medailemi, dárky a s památními booklety. Dvě soutěžící si však přece jen užily slavnostní chvilku předání cen „naživo“. Adéla Svobodová z Pátku u Poděbrad (na snímku vpravo) spolu s Evelin Zemancovou z Nymburka převzaly 9. října na poděbradské radnici z rukou místostarosty Romana Schulze a pořadatelky festivalu Viktorie Meyer korunky, diplomy a dárky. Adélka nejenže získala titul 1. Mini Miss v kategorii Objev roku a titul Miss Grace za eleganci v přehlídce společenských šatů, ale i 2. místo v nominaci Top Talent. Od Terezy Vegšmídové ze Zoo Chleby navíc dostala velkého plyšáka. „Přes všechny překážky spojené se složitou pandemickou situací ve světě se pořadatelé festivalu z nymburského vzdělávacího a kreativního centra Továrna na Hvězdičky snažili, aby účinkující z různých zemí světa ukázali svůj talent a zabojovali o mezinárodní tituly alespoň prostřednictvím internetu. Vzhledem k tomu, že dvě úspěšné dívky bydlí blízko Poděbrad, mohly se vyhlášení zúčastnit osobně. Děkujeme vedení města a panu starostovi Jaroslavu Červinkovi za tuto možnost a za podporu mladých talentů. Věříme, že příští rok bude příznivý a všichni se sejdeme v hojném počtu na dalším ročníku festivalu Poklad národů – Interbrilliant World 2021,“ uvedla za všechny pořadatele festivalu Viktoria Meyer.

Během října Adéla Svobodová ještě s dalšími čtyřmi nejúspěšnějšími soutěžícími na festivalu Poklad národů reprezentovala ČR na světové on-line soutěži TV Start Mini Miss 2020, kde se každý účastník představil prostřednictvím internetu ve třech disciplínách. Držíme palce a o výsledcích budeme informovat příště.

Foto: Viktoria Meyer

Vyhlašujeme podzimní fotografickou soutěž 2020 na téma:

PODZIMNÍ PODĚBRADY

DDM Symfonie

Přidejte si svoji podzimní poděbradskou fotografii na Instagram a označte **@ddmpodebrady.cz** a přidejte **# ♥♥ Podebrady**, nebo svou fotku pošlete na e-mail: speldovap@ddmpodebrady.cz a my ji zveřejníme. Nejlepší 3 fotografie budou odměněny dárkovým poukazem do Café Rituál. Fotografie posílejte do 21. 12. 2020, výsledky soutěže zveřejníme 11. 1. 2021.

Multimédia a design jsou v kurzu

Text: Monika Martínková
PR článek

Rozhlédněte se kolem sebe. Možná si to na první pohled neuvědomujete, ale svět designu a multimédií vás obklopuje na každém kroku. Ve městech na vás působí vývěsní štíty obchodů, plakáty na zastávkách, ale i obyčejný branding autobusů či firemních aut nese jasné sdělení. Ranní káva z oblíbeného designové hrnku, mikina s trendy potiskem ve vašem šatníku, televizní zprávy ve fiktivním studiu, nezapomenutelná divadelní scéna či hra světel na pódiu rockové skupiny, webové stránky či e-shopy, fotografie, videa, propagační letáky ve schránce nebo populární kniha či časopis… Mohli bychom jmenovat hodiny a hodiny další příklady. Nic z toho by však nevzniklo bez šikovných kreativců, designérů, fotografů, kameramanů, kteří umí ovládat špičkové technologie, a proto je tady naše škola. Střední odborná škola Multimediálních studií v Poděbradech!

Inzerce

SPORT

Deset branek a Martínkův hattrick

V zatím posledním utkání Krajské ligy mužů poděbradští hokejisté sestřelili tým z Kralup 7:3. Třikrát skóroval Viktor Martínek.

Připravila: Monika Langrová
zdroj: www.hcpdy.cz

Foto: Klára Spěšná HokejoveKralupy.cz

Před nucenou pauzou se v Krajské lize mužů v sobotu 10. října na poděbradském ledu představily Kralupy nad Vltavou. Celek, do kterého před aktuální sezónou odešel bývalý kapitán Poděbrad Martin Příhoda a který v loňském měření sil dokázal vyhrát na svém ledě 6:2. V Poděbradském dresu se opět představili čtyři junioři, chyběl například kapitán Lukáš Tuma. Domácí hned od začátku zkoušeli pozornost mladého brankáře Kralup. Pozorně přitom bránili, a tak se hosté dostali jen k nepříliš nebezpečným střelám. Až po 15 minutách hry se prosadil Filip Kejdana – na obranné modré si převzal puk od Antonína Jelínka a přesnou střelou pod vyrážečku dokonce protrhl síť v brance (1:0). Druhou třetinu začínaly Kralupy přesilovou hrou, do výraznější šance se nedostaly. Když se navíc Viktor Martínek vracel z trestné lavice, našel ho krásnou přihrávkou Adam Bartoň a z úniku se trefil přesně do horní šibenice (2:0). Ve 28. minutě ukázal své umění i Lukáš Rindoš – na červené přebral puk, prokličkoval se před brankáře a nečekanou přihrávkou vrátil před prázdnou branku Dominikovi Čapkovi (3:0). Ve 32. minutě přišla další nádherná akce, tentokrát v podání Viktora Martínka. Ve středním pásmu přebruslil protihráče, v útočné třetině se krásně uvolnil přes obránce a kličku brankářovi zakončil střelou s hokejkou mezi nohama do horního růžku (4:0). Když se za další 4 minuty trefil se štěstím i David Pojkar a zvýšil už na 5:0, hosté si vyžádali oddechový čas. V další tutové šanci se následně ocitl Dominik Čapek, ale prázdnou branku netrefil. Poté se přece jen dostali ke slovu i hosté. Po chybě domácí obrany si puk vzal Martin Příhoda, jeho střela byla ještě nepřesná, Jakub Kaprál už branku domácích trefil a snížil na 5:1. Poděbrady trochu uspokojil příznivý výsledek, a když David Pojkar v dobré příležitosti trefil jen brankáře, který vzápětí vychytal i Filipa Kejdanu, za hosty snížil Jiří Brandejský (5:2). Aby toho nebylo málo, ani ne minutu nato Jakub Kaprál přidal druhou branku a snížil už na 5:3. Pohodu do Poděbrad přinesl v 52. minutě potřetí skórující Viktor Martínek (6:3) a definitivní podobu výsledku dal těsně před koncem ještě Dominik Čapek (7:3). Poděbrady tak v sezóně, která je nyní přerušena, dokázaly odehrát všechna utkání, byť u některých došlo kvůli karanténě soupeře ke změně kola. Z dosavadních pěti utkání pak odešly čtyřikrát vítězně.

HC Poděbrady – HK Kralupy nad Vltavou 7:3 | Sestava: Pavel Bílek (Jiří Škubal) – Marek Karoch, Josef Nutil, Martin Korvas, Adam Bartoň, Jiří Vošta, David Pojkar – Marek Kubát, Viktor Martínek, Filip Kejdana, Antonín Jelínek, Lukáš Milaniak, Dominik Čapek, Patrik Toupal, Jiří Mrkus, Lukáš Rindoš, Přemysl Papoušek
Branky: 15:01 Filip Kejdana, 20:50 Viktor Martínek, 27:18 Dominik Čapek, 32:05 Viktor Martínek, 36:13 David Pojkar, 51:54 Viktor Martínek, 58:37 Dominik Čapek

Squashisté doma zaváleli

Text: Lenka Lerchová, Sportovní Klub Jižní Město, z. s.

V sobotu 3. 10. 2020 se uskutečnil celorepublikový B turnaj Poděbrady Open 2020 pod záštitou města Poděbrady. Turnaje se zúčastnilo 27 hráčů z celé republiky. Poděbradský squash měl zastoupení v hráčích: Matouš Sochůrek, Vojtěch Hanzal, Zbyněk Bašta a Josef Růžek. V silné konkurenci se poděbradští hráči neztratili, spíše naopak. Do semifinále se probojovali jak Matouš Sochůrek, který ve čtvrtfinále vyřadil nasazenou jedničku Martina Volfa, tak i Vojtěch Hanzal. V prvním semifinále nastoupil Matouš Sochůrek proti favoritovi turnaje Ondřejovi Vorlíčkovi, kterému následně podlehl 0:3. V druhém semifinále byl poděbradský squash úspěšnější – Vojtěch Hanzal postoupil do finále, když si v pětisetové bitvě poradil s nasazenou dvojkou Kristiánem Mráčkem. Finále bylo jednoznačnou záležitostí pro Vorlíčka, který svého soupeře porazil 3:0 na sety.

Týden sportu: 40 nových sokolíků

Text: Radek Smejkal, starosta Tělovýchovné jednoty Sokol Poděbrady

V posledním zářijovém týdnu se po celé republice uskutečnila akce „Sokol spolu v pohybu“. V Poděbradech ji vzhledem k všemožným omezením pojali komorně. Základním mottem byl nábor nových dětí nebo alespoň ukázka, co se u nás dělá. K tomu členové TJ Sokol roznášeli letáky do škol a školek.

Oddíl aerobiku – dívčí závodní oddíl předešel samotný týden sportu a v rámci svých víkendových závodů děvčata rozdávala náborové letáky.

Foto: Jan Sobotka

Oddíl nabral minimálně 15 nových tváří. Vedoucí oddílu přidala do tréninkového plánu výuku sokolských hesel. Na týden sportu vyšlo heslo „lví silou“.

Oddíl všestrannosti předškolních dětí – osvěta ve školkách tomuto oddílu přivedla přes 15 nových dětí, což umožnilo cvičitelkám rozdělit skupinu na mladší a starší (předškoláky) a vyplnit tak o hodinu tréninku více. V rámci týdne sportu se cvičitelky soustředili na klasické dětské hry, které jsou ostatně tradiční součástí tohoto oddílu.

Oddíl všestrannosti chlapců – jak přípravkový, tak závodní oddíl chlapců jsme podrobili odznaku všestrannosti. Některé disciplíny jsme tedy vyřadili a nahradili jinými (přítahy na hrazdě, výdrž ve vzporu či ve visu atd.). Kluci nás často překvapili, nováčci nás občas nepřekvapili – přece jen za měsíc se nenaučí vše, ale myslím si, že příklady táhnou a že rozdané diplomy kluky nakopnou dál. Oddíl přípravek rekrutoval tedy také pár nových tváří, což bylo jedním z našich cílů.

Oddíl sportovní gymnastiky dívek – přípravek. Tento oddíl se soustředil pouze na náborový aspekt týdne sportu. Bohužel tento oddíl nemá tolik prostoru jako předškolní všestrannost, tak musel jet v zajetých kolejích. Nicméně 12 nových přihlášek je také forma úspěchu. Zatímco chlapci plnili odznak všestrannosti v týdnu a dostali diplomy v pátek, děvčata z oddílu všestrannosti si vše nechala na sobotní den, naplněný všestranností, TeamGymem a gymnastikou.

Památný den sokolstva

S ohledem na situaci uspořádali členové TJ Sokol Poděbrady 8. října 2020 k Památnému dni sokolstva komorní pietní akt u sochy T. G. Masaryka v parku. Tam položili věnec a devět zapálených svíček za své bratry, kteří zemřeli po zatýkáních při „Akci Sokol“ z noci ze 7. na 8. října 1941, a připojili vysvětlující text. „Věříme, že takto se mnohem více lidí dozví, jak byli naši předkové stateční a obětaví, protože součástí textu jsou i důvody pro jejich zatčení,“ řekl Radek Smejkal. *(mol)*

Foto: Jan Sobotka

100leté výročí se odkládá

Text: Zdeňka Formánková

Klub českých turistů Poděbrady měl v příštím roce podle informací ústředí slavit 100 let od svého založení. Jak se ale ukázalo ve starých číslech Poděbradských novin, byl klub založen na Záložně dne 13. března 1922. Celá příprava oslav se tedy o rok odkládá a vzhledem k současnému stavu bychom oslavy ani nebyli schopni uskutečnit. Přesto budeme v článcích o naší stoleté práci informovat prostřednictvím Novin pro Poděbrady. Vývěska KČT u Pentagonu je v současné době nefunkční, protože je strop nad ní v havarijním stavu. Zatím, pokud se bude něco moct podnikat, budou informace ve vývěsce MěÚ u nádraží a v chodbě MěÚ na náměstí, za ochotu děkujeme vedení města.

Inzerce

ZAZNÍVÁ Z KLUBŮ

FOTBAL

Roman Brtna, předseda Fotbalového klubu Bohemia Poděbrady:
„Současná situace dobrá není, ale netroufám si hodnotit správnost či nesprávnost omezení vydaných vládou. Doufám jen, že tato omezení co nejdříve pominou a my všichni se vrátíme k věcem zaběhlým, jako jsou tréninky a rozehrané soutěže, neboť sport prospívá všem. Nezbývá nic jiného než vydržet a překonat toto nelehké a otravné období. Všem přeji hodně optimismu, jelikož covid tady prostě je a bude, a s tím se musíme naučit žít.“

BASKETBAL

Miroslav Paskovský, manažer klubu Basket Poděbrady:
„Situace je pro nás podobná jako u ostatních amatérských sportovních spolků. V prvním říjnovém týdnu jsme ještě trénovali po menších skupinkách venku, posléze jsme se rozhodli činnost klubu zcela pozastavit. Samozřejmě je to mrzuté jak z pohledu rozehraných soutěží, tak samotných tréninků. Osobně nejvíc lituji toho, že se děti nebudou mít jak hýbat, počasí to bude umožňovat méně a méně. Ještě před přerušením soutěží jsme zase zápolili s karanténami. Ať už u našich soupeřů, nebo i u dvou našich týmů. Věříme, že za určitých podmínek bude možné opět sportovat, nicméně světlo na konci tunelu zatím nevidíme.“

SPORTUJTE S...

Boxing Poděbrady: on-line tréninky
„Z důvodu nových vládních nařízení a uzavření všech vnitřních sportovišť, jsme byli nuceni přejít na on-line tréninky. Ty jsou v tělocvičnách povolené. Probíhají živě přenosem na Facebooku Boxing Poděbrady, a to v pondělí, středu a pátek od 18 hodin. Těšte se na tréninky boxu, cross tréninky, jež zahrnují nové metody posilování. Jedná se komplexní cvičení, při němž se využívá vlastní tělo nebo různé pomůcky. Je zde obsaženo jak silové, tak aerobní cvičení, dochází ke zvyšování fyzičky a k redukci váhy. Připojte se k nám on-line, choďte běhat, jezděte na kole, cvičte na čerstvém vzduchu,“ vzkazuje zkušený trenér, profesionálního mistr světa v boxu organizace GBF z roku 2017/2018, finalista sportovce roku, medailista z Mistrovství ČR v boxu a fitness Daniel Vencl.

Sportovní klub „Běhej Poděbrady“
Přestože klub pozastavil organizované sportovní aktivity – mapové i běžecké tréninky a ostatní plánované akce – členové výboru vyzývají všechny milovníky pohybu: „Nezapomeňte se občas proběhnout, neexistuje špatného počasí.“

Golf Club Poděbrady
Tým Golf Clubu Poděbrady sděluje: „Vážení golfisté, dovolujeme si vás informovat, že od pondělí 2. 11. hrajeme 10 jamek. Jedná se o jamky 1–6 (včetně vloženého tříparu jako 1. jamky) a pak přechod na 15. jamku. Poplatek za vstup pro návštěvníky bude snížen na 300 Kč/10 jamek.“

VÝSLEDKY

Bohemia brala nakonec jen bod
Cíl A týmu Bohemie v krajském přeboru před vynucenou pauzou zněl jasně: navázat na předchozí dvě vítězství a poodskočit početnému šiku sestupem ohrožených celků soutěže. Nakonec získali poděbradští fotbalisté proti Lysé jenom bod. Do utkání sice vstoupili aktivně a po hodině hry vedli 3:1, náskok však neudrželi, po vyrovnání soupeřem na 3:3 prohráli v penaltovém rozstřelu. Sám vedoucí mužstva Roman Myška prohlásil, že takhle ztratit utkání, to už dlouho neviděl. Doufá, že nucená pauza pomůže hráčům na výkon zapomenout, potrénovat a vrátit se k výkonnosti z předchozích utkání.
FK Bohemia Poděbrady – TK Slovan Lysá nad Labem 3:3 (2:1), pen. 2:4
Sestava: Václavík – Uher, Moudrý, Hruška, Voříšek – Bodlák, Bora (85. Záhora), Vobořil, Knobloch – Mareš, Peterka (C) | **Branky:** 21. Knobloch, 36. Peterka (z PK), 60. Bora. (zdroj: www.fkbp.cz)

Chodecké závody Poděbrady
Na lázeňské kolonádě se v deštivé sobotě 10. října uskutečnil z jara přeložený 88. ročník chodeckého mítinku Poděbrady Walking. Jeho vítězi se stali Švéd Perseus Karlström (1:19:43) a Italka Antonella Palmisanová (1:28:40). Mistrovství České republiky opanovali Lukáš Gdula (1:27:07) a Tereza Ďurdiaková (1:33:54).

Připravila: Monika Langrová

NOVINY PRO PODĚBRADY
Tiráž
měsíčník • vychází první čtvrtek v měsíci
Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa: Dvořákova 794, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067 • Registrace: MK ČR E 23991
• Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz
• www.novinypropodebrady.cz
• Redakce: Mgr. Monika Langrová (vedoucí redakce), Lukáš Hladký
• Stálí spolupracovníci: PhDr. Jana Hrabětová, Milan Čejka, MUDr. Roman Kostinek, Boris Cacara
• Grafická úprava: Tomáš Čivrný
• Inzerce: viz výše uvedené kontakty
• Náklad: 1 400 výtisků
• Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.
Příští číslo vyjde ve čtvrtek 3. 12. 2020